

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા.

વિષય.

પૃષ્ઠ.

૧	નવોત્તરવર્ષ ઉદ્ઘાટન (કાવ્ય)	૧
૨	નવું વર્ષ	૨
૩	કલ્યાણકલપ	૬
૪	શ્રી તાલવજ તીર્થનું વૃત્તાંત	૧૨-૫૦
૫	શ્રી જ્ઞાનસાર સૂત્ર સ્વપરીકરણ ૧૬, ૩૪, ૬૭, ૧૩૧, ૧૬૫, ૧૮૪, ૨૨૬, ૨૫૮, ૩૧૨, ૩૨૨	
૬	શ્રી હરીપદ્મમાંથી કેટલાંક પ્રશ્નોત્તર ... ૨૪-૪૫-૨૦૭-૨૮૫-૩૩૬ ૩૫૭	
૭	જૈનશ્રદ્ધાને અગત્યની મુશ્કેલી (પુણ્યના દ્વાર કેવા ચલાવવા ?)	૨૯
૮	વર્તમાન સમાચાર (અંતરીક્ષમાં થયેલ તકરાર)	૩૧
૯	મુનિરાજ શ્રી કાંતિવિજયજીનો સ્વર્ગવાસ	૩૨
૧૦	જગતની અસ્થિરતા વિષે (કાવ્ય)	૩૩
૧૧	હિનોપદેશ	૪૦-૮૩-૨૧૬
૧૨	પોતાની આજીવણ (એ મિત્રનો સંવાદ)	૫૧
૧૩	વણાદ દરબારે ભરેલું અનુકરણીય 'પગલું'	૫૮
૧૪	સાધર્મી વાત્સલ્ય	૫૯
૧૫	ભાવનગરમાં મહોત્સવ	૬૪
૧૬	સાતમી જન્મકોનકરન્સનો રીપોર્ટ	૬૫-૮૪-૮૯
૧૭	શ્રીપાળ રાજતા રાસ ઉપરથી નીકળતો સાર	૭૫-૨૬૧-૩૪૨
૧૮	ધર્મકર્મમાં દાંભનો ત્યાગ કરવા વિષે	૮૪
૧૯	પ્રત્યાવસોક્ત (જૈન પ્રત્યાવર્ણી)	૯૦
૨૦	ખેદકારક મૃત્યુ (ઝવેરી ચંદુલાલ છોટલાલ-વગળાસ દાસતરાન)	૯૮
૨૧	ચોથી જૈન મહિલા પરિષદનો રિપોર્ટ	૧૧૬
૨૨	શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ તીર્થ સંપ્રદાય હરીકૃત (પુરાવા)	૧૨૭
૨૩	શ્રી આસીમમાં ચાલતા શ્વેતાશ્વર દિગશ્વર વચ્ચેના કેસનું છેવટ. અ. ૪ યા.	
૨૪	શ્રી હરિભદ્રસુરિ ચરિત્ર.	૧૪૧-૧૭૨
૨૫	કોનકરન્સને લગતી કેટલીક અગત્યની બાબતો	૧૫૬
૨૬	પ્રાર્થના-સમાપના (કાવ્ય)	૧૬૩
૨૭	સામાન્યોપદેશ. (કાવ્ય)	૧૬૬
૨૮	અભ્યર્ચનત્રણી ભાવના.	૧૮૬

વિષય.

પૃષ્ઠ.

૨૯	જૈન કેલેજ અને બોર્ડીંગ.	૧૮૪
૩૦	સુકૃત ભંડાર.	૧૮૨
૩૧	શ્રી જૈનશિક્ષા પ્રચારક સમિતિના ત્રીજા વાર્ષિક રીપોર્ટની સમાલોચના	૧૮૨
૩૨	ભાઈશ્રી ત્રિભુવનદાસ ભાણુજીનું ખેડકારક મૃત્યુ.	૧૮૨
૩૨	" " પાછળ થયેલ શુભ નિમિત્ત વ્યય.	૨૨૩
૩૪	ઉપદેશપદ (કાવ્ય)	૧૮૩-૨૨૫
૩૫	ધાર્મિકશાળાઓમાં નૈતિક કેળવણીની આવશ્યકતા	૨૦૦
૩૬	જન સ્વેતામ્બર સંપ્રદાયના છપાયેલા અને છપાતા સંસ્કૃત અને માગધી ગ્રંથોની ટૂંક નોંધ	૨૧૩
૩૭	ટુંકાં ટુંકાં વાક્યો.	૨૨૪-૩૫૧
૩૮	એક અનિદાસિત પ્રશ્ન [ઉપદેશમાળાના કર્તા ક્યારે થયા ?] ૨૩૫-૨૭૦-૨૯૮	
૩૯	કિલ્લિલત કુમાર	૨૫૦
૪૦	ત્રીજી ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ	૨૫૩
૪૧	દંભ ત્યાગ. [કાવ્ય]	૨૫૭
૪૨	એક પાપની કથા	૨૮૨
૪૩	નગન અને હૃદય (કાવ્ય)	૨૮૯
૪૪	બે પ્રકારનાં આયુષ્ય	૩૦૪
૪૫	ઉપદેશમાળાના લેખમાં થયેલી ભૂલનો મુદ્દારો	૩૨૦
૪૬	હિત શિખામણ ભાવના (કાવ્ય)	૩૨૧
૪૭	માયા—દંભ ત્યાગ	૩૨૭-૩૬૮
૪૮	શાહ આણંદજી પુરોચિતમનું પંચતવ અને તાત્ત્વમિત્ત વ્યય	૩૪૯
૪૯	જીવને ઉપદેશ (કાવ્ય)	૩૫૩
૫૦	પ્રભુપૂજના ભેદ તથા તેના અંગે અગત્યનો ઉપદેશ.	૩૫૫
૫૧	દુધ્યાનનાં ૬૩ સ્થાનોનું સ્વરૂપ.	૩૬૨
૫૨	અધ્યાત્મ મહાભયાધિકાર અધ્યાત્મ સ્વરૂપાધિકાર દંભ ત્યાગાધિકાર.	૩૭૬
૫૩	પરમ મુખ પ્રાસિદ્ધ ચિત્તશુદ્ધિ ફલ અર્થે, સંહિત	૩૮૬

શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશ.

જો જન્મ્યાઃ પ્રવિશતાન્તરજ્ઞગણ્યે પ્રથમંયેવ પ્રવૃત્ત્યા તુમ્ભઃ । સમ્યગતુષ્ટેયસ્ત-
ત્તુપદેશઃ । વિધેમાહિતાગ્નિનેવાગ્નેસ્તત્તુપચર્ચા । કર્તવ્યં ધર્મશાસ્ત્રપારગમનં । વિમર્શ-
નીયસ્તાત્તર્યેણ તદ્વાચાર્યઃ । જનયિતવ્યમેત ચેતમોઽવદ્મનઃ । અનુશીલ્યનીયા ધર્મ-
શાસ્ત્રે યથોક્તાઃ ક્રિયાઃ । પર્યુપાસનીયાઃ સન્તઃ । પરિવર્જનીયાઃ સતતમસન્તઃ ।
રક્ષણીયાઃ સ્વરૂપોપમાયા સર્વજન્તવઃ । જાપિતવ્યં સત્યં સર્વભૂતહિતમપરુષમનતિકાલે
પરીક્ષ્ય વચનં । ન ગ્રાહ્યમણીયોઽપિ પરધનમદત્તં । વિધેયં સર્વામામસ્પરણમસંકલ્પ-
નમપ્રાર્થનમનિરીક્ષણમનજિજ્ઞાણં ચ સ્ત્રીણાં । કર્તવ્યોઃ વહિરજ્ઞાન્તરજ્ઞસજ્ઞત્યાગઃ
વિધાનવ્યોઽનવર્તનં પશ્ચવિધઃ સ્વાધ્યાયઃ ।

ઉપમિતિત્તવપ્રપંચ.

પુસ્તક રૂપ મું. ધૈન્ય સં. ૧૯૨૫. શાકે. ૧૮૩૧. અંક ૧ હો.

તમસ્તત્ત્વાય.

નવીન વર્ષ ઉદ્ગાર.

રાગ કાફી (હોરી)

સાંપરે મત ઝારે પિયકારી—એ રાગ.

મહાશય પાઠકધારી, ત્રિયેકે વાંચા વિચારી, વિચારીરે, મહાશય૦ એ ટેક.

‘ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ ’ માટે, નામ છે મંગળકારી;

પરમ ધર્મના મર્મ હું દાખું, કર્મ પ્રપંચ વિસ્તારી,

પ્રકાશું ગાસિક દારી.

મહાશય૦ ૧

છવાડિક નવ તત્ત્વ પ્રકાશું, નય નિલેપા વિચારી:

ખટ દ્રવ્યાદિક સૂક્ષ્મ સ્વરૂપની, વાત વહું વિસ્તારી,

જિનાગમને અનુસારી.

મહાશય૦ ૨

શ્રુત સાયરથી હુદરી યોગે, રત્નપથી ઢંડે ભારી:

ભવિષ્યત હુદયકોપમાં સ્થાપે, જતન કરે નિશઢારી,

ખુબે રંક કાગ હોડારી.

મહાશય૦ ૩

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

નિશ્ચય ને વ્યવહાર પ્રકાશું, સ્યાદ્રાહને સ્વીકારી;
ભરમતિમિર હરવા પ્રકટાવું, અનુભવ કીર્તિ ગરી,
'પ્રકાશક' સંજ્ઞા મારી.

મહાશય૦ ૪

અપ્પા પુદ્ગળ ધર્મ પ્રકાશું, શમ દમભાવ વિચારી;
વ્યવહારિક નૈતિક શિખામણ, જ્ઞાને દૃઢ સુખકારી,
સ્વીકારે ભાવે નરનારી.

મહાશય૦ ૫

અધ્યાત્મ રસની રસકુંખી, શાંત સુધારસ કયારી;
જિનયુગ્મ વીણાવાદ વગાડું, લલિત વચન લલકારી,
અનુભવ જ્ઞાનની ખારી.

મહાશય૦ ૬

વર્ષ પચીશમું એકું મુજને, ભરથાવન વય મારી;
ખાખપણું ગયું ખાળકીલામાં, પ્રોઠ વિચાર વિચારી,
લખીશ હું લેખ ઉઠારી.

મહાશય૦ ૭

વાંચકવૃંદ વિષય મમ વાંચે, વિષય કષાય નિવારી;
રહેણી કહેણી સુધરે સારી, તો ઉતરે ભવપારી,
વરે શિવવધૂ લટકાળી.

મહાશય૦ ૮

નવીન વર્ષની નવીન વધાઈ, જ્યો મહાશય નરનારી;
જય ભોલો જિનરાજ પ્રભુની, વાંછિત ફળ જ્યો અપારી,
વિદ્ય ભાંકેળચંદ્ર વારી.

મહાશય૦ ૯

નવું વર્ષ.

શ્રી પંચપરમેષ્ઠીને નમસ્કાર કરીને આજે હું પચ્ચીશમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરું છું. વર્તમાન યોગીશીના યોગીશ તિર્થંકર મહારાજની શીતળ છાયા નીચે મેં યોગીશ વર્ષ નિર્વિઘ્ને પસાર કર્યો છે. મારા સંસ્થાપકોની પરમાત્મા પ્રત્યેની અપ્રતિમ ભક્તિ હોવાથી તેનું ફળ મારી વૃદ્ધિ પામતી સ્થિતિરૂપ એકું છે. વયની વૃદ્ધિ સાથે મારા શરીરના કદમાં પણ વૃદ્ધિ થઈ છે, તે વાચકવર્ગને સુવિદિત છે. જૈન સમુદાયમાં આટલી સ્થિતિએ પહોંચેલ હું એક જ હોવાથી મારા મનમાં કાંઈક હુર્ષની ઉર્મિ પણ આવે છે, પણ તેના આધાર અર્થાત મારી જીવંતીના આધાર મારા જીવનને પુષ્ટ કરનારા મારા લેખકોજ છે. શારીરિક કદમાં વધવા સાથે તંદુરસ્તીમાં જ વૃદ્ધિ ન થાય તો એકડું કદનું વધવું નકામું છે, પરંતુ મારી તો તંદુરસ્તીમાં પણ

વૃદ્ધિ થઈ છે: વાંચકો જોઈ શકે તેમ છે કે દિનપરદિન મારા અંગીભૂત લેખો વધારે વધારે ઉપયોગી, આધારભૂત અને ધાર્મિક શ્રદ્ધા વિગેરેને પ્રુથ કરનારા આવે છે. આ લેખો તેજ માફ ખડે જીવન છે, તેના વંદન હું વધારે ઉપયોગી અને આકર્ષક થઈ શકું તેમ હું એ વાત મારા કૃત્તિપાદકોના ખાસ ધ્યાનમાં છે.

ગત વર્ષમાં એકંદરે ત્રણમોટા ૪૩ લેખો આપવામાં આવ્યા છે, અને ૫૪ એકંદરે ૪૪૮ આપવામાં આવ્યાં છે. ૪૩ લેખો પૈકી ૧૦ લેખો પદ્યબંધ છે તે જુદા જુદા ચાર લેખકોના લખેલા છે. ગદ્યલેખો ૩૩ પૈકી ૮ વર્તમાન ચર્ચાને લગતા છે, ૩ ડોન્કરન્સ વિગેરેના રીપોર્ટ સંબંધી છે, ૧ જૈન સાહિત્યના લીસ્ટ સંબંધી છે, ૨ સ્ત્રીઉપયોગી લેખો છે. ૧ લેખ હિમચંદ્રાચાર્ય ને યોગશાસ્ત્ર સંબંધી છે. પીટર્સનના ભાષણનો છે, ૧ લેખ ગ્રંથવલોકનનો છે અને ૧૭ લેખો જુદા જુદા લેખકોના લખેલા જુદા જુદા વિષયને લગતા છે.

વર્તમાન ચર્ચાને લગત. ૮ લેખોમાં ૧ સન્નેતશિખરજી સંબંધી લેખ મૌખિકતાને લખેલો છે, ૧ આચાર્યપદવીના મહોત્સવને લગતો છે, ૧ શેઠ બીરચંદભાઈ કીપચંદના ખેડકારક સ્તુતિ સંબંધી છે, અને બાકીના ૫ જુદા જુદા વર્તમાન પ્રસંગને લગતા છે. ડોન્કરન્સને, જૈન મહિલાપરિષદનો અને પ્રદર્શનનો રીપોર્ટ પહેલા અંકમાં જુદા જુદા ત્રણ તથાગા નીચે ૬૬ પૃષ્ઠમાં આપવામાં આવેલ છે. તે લેખ લખવામાં અને તૈયાર કરવામાં મોટો ભાગ મૌખિકજી લીધેલો છે. જૈન સાહિત્યનો લેખ તૈયાર કરવાનો પ્રયાસ વધીત કેશવલાલ પ્રેમચંદ અમદાવાદની વાચીનો છે. સ્ત્રીઉપયોગી એ લેખો તેમજ મહિલાપરિષદના રીપોર્ટમાં આવેલાં ભાષણો જુદી જુદી જાહેરનાં લખેલાં છે. હિમચંદ્રાચાર્ય ને યોગશાસ્ત્ર સંબંધી લેખ મૌખિકજી મોકલાયેલો છે. તેને લેખક અન્ય છે. ગ્રંથવલોકનમાં શ્રી ઋષિમંડળ પૂર્વાર્ધના ભાષાંતરમાંથી થોડા ભાગની તપાસ લેવામાં આવી છે, તે લેખ તંત્રીનોજ છે. ૫૪થક ૫૪થક લેખકોના લખેલા ૧૭ લેખોમાં મોટો ભાગ મુનિ મહારાજ શ્રી કપૂરવિજયજીનો છે. તેઓ સાહેબે નિરંતર મારા પર કૃપાદષ્ટિ રાખ્યા કરી છે; તેમના લખેલા મોટા પ્રમાણુવાળા ૫ લેખો આવેલા છે. એક લેખ મી. લાલનનો છે, એક લેખ જીવનજ એધવજી દોશીનો ચાલુ હતો તેજ છે, એક લેખ મી. સુરચંદભાઈ પુરષોત્તમદાસનો લખેલો છે. અને બાકી ત્રણ લેખો મૌખિકતા અને છ લેખો તંત્રીના લખેલા છે. આ સર્વ લેખો તેમજ વર્તમાનચર્ચા સંબંધી લેખો પૈકી ૪-૫ લેખો શિવાય બાકીના બધા લેખો ઘણા ઘણા હોવાથી વાંચકવર્ગની વાંચવાની અભિલાષા પૂર્ણ થઈ શકે તેમ છે, અતૃપ્તિ રહે તેવું નથી.

મને જન્મ આપનાર ત્રણના મંત્રીની તરફથી લખાતા એ લેખો જે હજી અપૂર્ણ

છે તે આ વર્ષમાં બીજકુલ આવ્યાજ નથી. જૈનલોકવાણો લેખ હુન્નુ આગળ વાલવાનો છે. મોહ શું સમજાવે છે અને વિવેક શું દેશવાવે છે એ લેખ ગયા વર્ષમાં શરૂ કરેલા આ વર્ષમાં પૂર્ણ કરવામાં આવ્યો છે, અને શ્રીબાળરાજના સસ ઉપરથી નીકળતા સારવાળો લેખ ગતવર્ષમાં વાંચ વખત આપવામાં આવ્યા છતાં પૂર્ણ થયો નથી, તે પ્રસ્તુત વર્ષમાં પૂર્ણ થવા સંભવ છે. હીરપ્રસ્થવાળો લેખ તંત્રી તરફથીજ શરૂ કરવામાં આવ્યો છે. તે આ વર્ષમાં પૂર્ણ થવાનો છે. પરંતુ એવા પ્રશ્નોત્તરોના બીજા અધ્યોમાંથી ઉપયોગી પ્રશ્નોત્તરો આપવાનું શરૂ રાખવાની ઇચ્છા વર્તે છે. વર્ષ આખર લેખો અપૂર્ણ રાખવાની રૂઢી બહુધા બંધજ કરવામાં આવી છે, તે ઉપરની તમામ હકીકતથી રોશન થઈ શકે તેમ છે. પદના લેખો પણ લક્ષ્ય દર્શને, અર્થ વિચારીને, રાગભ્રેસાડીને વાંચનારને મારે ખાસ અસરકારકજ દાખલ કરવામાં આવ્યા છે.

ઉપર પ્રમાણે મારી ગતવર્ષની સ્થિતિનું ટુંક વૃત્તાંત છે. હવે નવા શરૂ થતા વર્ષમાં મારા ઉત્પાદકોની અભિલાષા કેવી વર્તે છે તે વૃંદામાં રોશન કરું છું. ગતવર્ષમાં જે જે લેખકોએ લેખ મોકલવાની કૃપા કરી છે તેઓ, તેમજ ગતવર્ષમાં જે ઓએ દેખાવ આપ્યો નથી એવા અમારા મંત્રી, શ્રીયુત્ મનઃયુગ્મ હીરત્વદં અને હુલભદ્રાસ કાલીદાસ વગેરે લેખકો મારા તરફ સુદૃષ્ટિ રાખશે અને મારા લેખો મોકલવી મને શોભા આપશે તો હું ગત વર્ષ કરતાં પણ વધારે મારા દેખાવમાં આ વર્ષ તમારી પાસે રહુ થઈ તમારા ચિત્તને પ્રસન્ન કરીશ.

પ્રસ્તુત વર્ષમાં વાંચકવર્ગના હૃદયનું આકર્ષણ કરનારા અમારા મંત્રીના લેખો ચાલુ રહેશે. શ્રીબાળરાજના સસમાંથી નીકળતા સારમાં પણ હવે અલ્પાંત સારમૂલ હકીકત (મુનિરાજની દેશના તથા નવપદનું સ્વરૂપ અને તેની ભક્તિ વિગેરે) આવશે, પ્રશ્નોત્તર વિષયથી થયેલી શક્તિ હકીકતોના ખુલાસા થઈ જશે, જૈન લોકવાણો વિષય પૂર્ણ કરવામાં આવશે, લોકપ્રકાશાદિ અધ્યોમાંથી દ્રવ્યાનુયોગને સંગતા લેખો દાખલ કરવામાં આવશે, મુનિરાજશ્રી કર્પૂરવિજયજી તરફથી જ્ઞાનસાર સૂત્ર સ્પષ્ટીકરણ વિગેરે વિષયોથી અધ્યાત્મ રસની અપૂર્વ પ્રસાદી વાચકોને મળ્યા કરશે, મૌક્તિકતા લેખોમાં પણ નવો રંગ સ્ફુરણાયમાન થશે અને બીજા જે ત્રણ નવા જૈનસાક્ષરોના લેખો પણ મારા અંગીમૂલપણે દેખાવ આપશે. આ પ્રમાણેના વિવિધ લેખોથી આગેઆયલું-ચિત્રાયલું માફે ચિત્ર-માફે શરીર નવર્ગમાં દર્શનીય થઈ રહેશે.

ઉપર જણાવેલી હકીકત આત્મપ્રશંસા તરીકે લખવામાં આવી નથી; પરંતુ પ્રત્યેક વ્યક્તિએ અભિલાષા તો ઉચ્ચજ રાખવી યોગ્ય છે, જેથી ક્રમે ક્રમે પણ ઉચ્ચ સ્થિતિએ પહોંચી શકાય છે. એવા નિયમને અનુસરીને રોશન કરવામાં આવી છે અને પરમાત્માની કૃપાથી એ અભિલાષા બહુધા પૂર્ણ થવાનો મને સંભવ છે.

૬

શ્રોત્રન ધર્મ પ્રકાશ.

માની નિર્મળ વૃત્તિ મારી તમામ પ્રકારની પ્રાર્થના ફળીભૂત થવાની સાક્ષી આપે છે, તેથી આશા રાખું છું કે તે સઘળી પ્રાર્થનાઓ પૂર્ણ થશે અને ચતુર્વિધ સંઘમાં પણ નિર્વિકલ્પ સ્થિતિ કરશે તેમજ જૈન શાસનની ઉન્નતિમાં વૃદ્ધિ થશે. શ્રી સિદ્ધ-ચક્ર મહારાજ સર્વના મનોવાંછિત પૂર્ણ કરે. તથાસ્તુ.

કલ્યાણક તપ.

ચોવીશ તીર્થકરના કડ્યાણકોની નિધિનું આરાધન કરવા માટે પ્રાચે ઘણી શ્રાવિકાઓ આતપ કરે છે. બહોળે ભાગે તે ઉપવાસવડેજ તે તે નિધિનું આરાધન કરે છે. તેમાં જે નિધિએ એકથી વધારે કડ્યાણક હોય તેનું આરાધન ક્રમસર બીજે, ત્રીજે કે ચોથે વર્ષે જ્યારે એ નિધિ આવે ત્યારે કરે છે. વધારેમાં વધારે એક નિધિએ (માગશર શુદ્ધિ ૧૧ ના રોજ) પાંચ કડ્યાણક હોવાથી એ તપ પાંચ વર્ષે સંપૂર્ણ થાય છે. એક વર્ષે આરાધન કરેલ કડ્યાણકનું બીજે વર્ષે આરાધન કરવું પડતું નથી.

આરાધન કરવાને દિવસે તપ કરવા ઉપરાંત એ કાળ પ્રતિક્રમણ, ત્રણ વખત દેવવંદન, જનપૂજા તથા તે કડ્યાણકનું ૨૦૦૦ પ્રમાણ ગુણગુણ ગણવું પડે છે, અને ચોવીશ ખમાસમણ તથા ૨૪ લેંગરસને કાકસગ્ગ કરવો પડે છે. આ શિવાય બીજી કાંઈ ત્રિધિ કરવાની હોય તે તે પરંપરાથી થતી હોય તેમ કરવા યોગ્ય છે.

આ કડ્યાણકની નિધિઓ શાશ્વતી છે. શાશ્વતી એટલે અતીત, અનાગત ને વર્તમાન ત્રણે કાળના તીર્થકરોની પાંચે કડ્યાણકની નિધિઓ બદલાતીજ નથી. જાની મહારાજે કાળ ક્રમ એવોજ દીડે છે. તે પણ એકલા આ ભરતક્ષેત્ર આશ્રી નહીં પણ પાંચે ભરત અને પાંચે ઐરવત કે જે જંબૂદ્વીપ, ધાતકી ખંડ અને પુષ્કરાર્ધ દ્વીપમાં આવેલા છે તે દશે ક્ષેત્રોમાં ચોવીશે તીર્થકરોના કડ્યાણકની નિધિ એકજ હોય છે. ફક્ત તેમાં અવસર્પિણી ને ઉત્સર્પિણી કાળમાં ઉલટપાલટ થાય છે. એટલે હુમણા દશે ક્ષેત્રમાં અવસર્પિણી કાળ વર્તે છે, એમાં પહેલા તીર્થકરની જે જે કડ્યાણકની નિધિઓ છે તે ઉત્સર્પિણી કાળમાં છેલા તીર્થકરની સમજવી, બીજા તીર્થકરની તે ત્રેવીશમાની અને ત્રીજા તીર્થકરની તે બાવીશમાની સમજવી. એમ આ ચોવીશીના છેલા તીર્થકર શ્રી મહાવીર સ્વામીની કડ્યાણક નિધિઓ તે ઉત્સર્પિણીના પહેલા તીર્થકર શ્રી પદ્મનાભ સ્વામીની સમજવી.

કચ્છાણુક નામ.

૭

કચ્છાણુકના આરાધન માટે ગુણુલું ગણવામાં પ્રભુના નામની સાથે કચ્છાકનેણુ માટે નીચે પ્રમાણેના શબ્દો જોડવા—

૧ અથવન કચ્છાણુક હોય તો	પરમેષ્ઠી નમઃ કહેવું.
૨ જન્મ કચ્છાણુક હોય તો	ઞ્ઞર્હતે નમઃ કહેવું.
૩ દીક્ષા કચ્છાણુક હોય તો	નાથાય નમઃ કહેવું.
૪ કેવળ કચ્છાણુક હોય તો	સર્વજ્ઞાય નમઃ કહેવું.
૫ મોક્ષ કચ્છાણુક હોય તો	પારંગતાય નમઃ કહેવું.

દુષ્ટાંત-કાર્તિક શુદ્ધિ ૩ જે સુવિધિનાથનું કેવળ કચ્છાણુક છે તો શ્રી સુવિધિ-નાય સર્વજ્ઞાય નમઃ એમ ગુણુલું ગણવું. માગશર શુદ્ધ ૧૦ મે અરનાથનું જન્મ કચ્છાણુક છે તે દિવસે શ્રી અરનાથ ઞ્ઞર્હતે નમઃ એમ ગુણુલું ગણવું. વીશ નવકારવાળી એ પ્રમાણે ગણવાથી પૂરું ગુણુલું ગણ્યું કહેવાય છે.

આ નીચે વર્તમાન યોગીશીના યોગીએ તીર્થંકરોના કચ્છાણુકો નિધિ સહિત લખ્યા છે. તેમાં આધુનિક પ્રવૃત્તિ અનુસાર મહિનાનો ફેરફાર કર્યો છે કે જેથી સમજવામાં અગવડ ન પડે. પ્રથમ દરેક મહિનામાં વદિ પહેલી અને શુદ્ધિ પછી કહેવાતી હતી તે અનુસાર હાલ આપણે જેને આસોવદિ કહીએ છીએ તેને કાર્તિક વદિ કહેવામાં આવતી હતી. શુદ્ધિમાં તો કાંઈ તફાવત નહોતો. આ ક્ષેત્રની અંદર આપણે જે પ્રમાણે કહીએ છીએ તે પ્રમાણેજ મહિનાઓ લખીને કચ્છાણુક નિધિઓ લખી છે, તેથી આરાધન કરનારને યુક્તવું પડે તેમ નથી.

કાર્તિક. કચ્છાણુક ૬. દિન ૬.

શુદ્ધિ ૩ સુવિધિનાથ કેવળજ્ઞાન.	શુદ્ધિ ૧૨ અરનાથ કેવળજ્ઞાન.
વદિ ૫ સુવિધિનાથ જન્મ.	વદિ ૬ સુવિધિનાથ દીક્ષા.
વદિ ૧૦ મહાવીરસ્વામી દીક્ષા.	વદિ ૧૧ પદ્મપ્રભુ મોક્ષ.

માગશર. કચ્છાણુક ૧૪. દિન ૬.

શુદ્ધિ ૧૦ અરનાથ જન્મ.	શુદ્ધિ ૧૦ અરનાથ મોક્ષ.
શુદ્ધિ ૧૧ અરનાથ દીક્ષા.	શુદ્ધિ ૧૧ મહિનાથ જન્મ.
શુદ્ધિ ૧૧ મહિનાથ દીક્ષા.	શુદ્ધિ ૧૧ મહિનાથ કેવળજ્ઞાન.
શુદ્ધિ ૧૧ નમિનાથ કેવળજ્ઞાન.	શુદ્ધિ ૧૪ સંલવનાથ જન્મ.
શુદ્ધિ ૧૫ સંલવનાથ દીક્ષા.	વદિ ૧૦ પાર્શ્વનાથ જન્મ.
વદિ ૧૧ પાર્શ્વનાથ દીક્ષા.	વદિ ૧૨ ચંદ્રપ્રભુ જન્મ.
વદિ ૧૩ ચંદ્રપ્રભુ દીક્ષા.	વદિ ૧૪ શીતળનાથ કેવળજ્ઞાન.

પોસ. કંડયાણુકે ૧૦. દિન ૬.

શુદ્ધિ ૧ વિમળનાથ કેવળજ્ઞાન.	શુદ્ધિ ૬ શાંતિનાથ કેવળજ્ઞાન.
શુદ્ધિ ૧૧ અજિતનાથ કેવળજ્ઞાન.	શુદ્ધિ ૧૪ અભિનંદન કેવળજ્ઞાન.
શુદ્ધિ ૧૫ ધર્મનાથ કેવળજ્ઞાન.	વદિ ૬ પદ્મપ્રભુ વ્યવન.
વદિ ૧૨ શીતળનાથ જન્મ.	વદિ ૧૨ શીતળનાથ દીક્ષા.
વદિ ૧૩ ઋષભદેવ તિર્થાણુકે (મોક્ષ).	વદિ ૦૧ શ્રેયાંસનાથ કેવળજ્ઞાન.

માહ. કંડયાણુકે ૧૬. દિન ૧૫.

શુદ્ધિ ૨ અભિનંદનજન્મ.	શુદ્ધિ ૨ વાસુપુત્ર્ય કેવળજ્ઞાન.
શુદ્ધિ ૩ વિમળનાથ જન્મ.	શુદ્ધિ ૩ ધર્મનાથ જન્મ.
શુદ્ધિ ૪ વિમળનાથ દીક્ષા.	શુદ્ધિ ૮ અજિતનાથ જન્મ.
શુદ્ધિ ૬ અજિતનાથ દીક્ષા.	શુદ્ધિ ૧૨ અભિનંદન દીક્ષા.
શુદ્ધિ ૧૩ ધર્મનાથ દીક્ષા.	વદિ ૬ સુપાર્શ્વનાથ કેવળજ્ઞાન.
વદિ ૭ સુપાર્શ્વનાથ મોક્ષ.	વદિ ૭ ચંદ્રપ્રભુ કેવળજ્ઞાન.
વદિ ૬ સુવિધિનાથ વ્યવન.	વદિ ૧૧ ઋષભદેવ કેવળજ્ઞાન.
વદિ ૧૨ શ્રેયાંસનાથ જન્મ.	વદિ ૧૨ સુનિસુવત કેવળજ્ઞાન.
વદિ ૧૩ શ્રેયાંસનાથ દીક્ષા.	વદિ ૧૪ વાસુપુત્ર્ય જન્મ.
વદિ ૦૧ વાસુપુત્ર્ય દીક્ષા.	

કાંડગુન. કંડયાણુકે ૧૦. દિન ૭.

શુદ્ધિ ૨ અરનાથ વ્યવન.	શુદ્ધિ ૪ મહિતાથ વ્યવન.
શુદ્ધિ ૮ સંભવનાથ વ્યવન.	શુદ્ધિ ૧૨ મહિતાથ મોક્ષ.
શુદ્ધિ ૧૨ સુનિસુવત દીક્ષા.	વદિ ૪ પાર્શ્વનાથ વ્યવન.
વદિ ૪ પાર્શ્વનાથ કેવળજ્ઞાન.	વદિ ૫ ચંદ્રપ્રભુ વ્યવન.
વદિ ૮ ઋષભદેવ જન્મ.	વદિ ૮ ઋષભદેવ દીક્ષા.

ચૈત્ર. કંડયાણુકે ૧૦. દિન ૧૩.

શુદ્ધિ ૩ કુંથુનાથ કેવળજ્ઞાન.	શુદ્ધિ ૫ અજિતનાથ મોક્ષ.
શુદ્ધિ ૫ સંભવનાથ મોક્ષ.	શુદ્ધિ ૫ અનંતનાથ મોક્ષ.
શુદ્ધિ ૬ સુમતિનાથ મોક્ષ.	શુદ્ધિ ૧૧ સુમતિનાથ કેવળજ્ઞાન.
શુદ્ધિ ૧૩ મહાવીરસ્વામી જન્મ.	શુદ્ધિ ૧૫ પદ્મપ્રભુ કેવળજ્ઞાન.
વદિ ૧ કુંથુનાથ મોક્ષ.	વદિ ૨ શીતળનાથ મોક્ષ.
વદિ ૫ કુંથુનાથ દીક્ષા.	વદિ ૬ શીતળનાથ વ્યવન.
વદિ ૧૦ તમિનાથ મોક્ષ.	વદિ ૧૩ અનંતનાથ જન્મ.

કલ્યાણક ૧૪.

વદિ ૧૪ અનંતનાથ દીક્ષા.

વદિ ૧૪ અનંતનાથ કેવળજ્ઞાન.

વદિ ૧૪ કુંજુનાથ જન્મ.

વૈશાક. કલ્યાણક ૧૪. દિન ૧૨.

શુદિ ૪ અભિનંદન મોક્ષ.

શુદિ ૭ ધર્મનાથ વ્યવન.

શુદિ ૮ અભિનંદન મોક્ષ.

શુદિ ૮ સુમતિનાથ જન્મ.

શુદિ ૯ સુમતિનાથ દીક્ષા.

શુદિ ૧૦ મહાવીરસ્વામી કેવળજ્ઞાન.

શુદિ ૧૨ વિમળનાથ વ્યવન.

શુદિ ૧૩ અજિતનાથ વ્યવન.

વદિ ૬ શ્રેયાંતનાથ વ્યવન.

વદિ ૮ સુનિસુવત જન્મ.

વદિ ૯ સુનિસુવત મોક્ષ.

વદિ ૧૩ શાંતિનાથ જન્મ.

વદિ ૧૩ શાંતિનાથ મોક્ષ.

વદિ ૧૪ શાંતિનાથ દીક્ષા.

જેઠ. કલ્યાણક ૭. દિન ૭.

શુદિ ૫ ધર્મનાથ મોક્ષ.

શુદિ ૬ વાસુપૃથ્વ વ્યવન.

શુદિ ૧૨ સુપાર્શ્વનાથ જન્મ.

શુદિ ૧૩ સુપાર્શ્વનાથ દીક્ષા.

વદિ ૪ ઋષભદેવ વ્યવન.

વદિ ૭ વિમળનાથ મોક્ષ.

વદિ ૬ નમિનાથ દીક્ષા.

અશ્વિન. કલ્યાણક ૭. દિન ૭.

શુદિ ૬ મહાવીરસ્વામી વ્યવન.

શુદિ ૮ નેમિનાથ મોક્ષ.

શુદિ ૧૪ વાસુપૃથ્વ મોક્ષ.

વદિ ૩ શ્રેયાંતનાથ મોક્ષ.

વદિ ૭ અનંતનાથ વ્યવન.

વદિ ૮ નેમિનાથ જન્મ.

વદિ ૯ કુંજુનાથ વ્યવન.

આષાઠ. કલ્યાણક ૮. દિન ૭.

શુદિ ૨ સુમતિનાથ વ્યવન.

શુદિ ૫ નેમિનાથ જન્મ.

શુદિ ૬ નેમિનાથ દીક્ષા.

શુદિ ૮ પાર્શ્વનાથ મોક્ષ.

શુદિ ૧૫ સુનિસુવત વ્યવન.

વદિ ૭ ચંદ્ર પ્રભુ મોક્ષ.

વદિ ૭ શાંતિનાથ વ્યવન.

વદિ ૮ સુપાર્શ્વનાથ વ્યવન.

ભાદ્રપદ. કલ્યાણક ૨. દિન ૨.

શુદિ ૬ સુવિધિનાથ મોક્ષ.

વદિ ૦) નેમિનાથ કેવળજ્ઞાન.

આસો. કલ્યાણક ૬. દિન ૫.

શુદિ ૧૫ નમિનાથ વ્યવન.

વદિ ૫ સંલવનાથ કેવળજ્ઞાન.

૧૦

ત્રી મેન ધર્મ પ્રકાશ.

વદિ ૧૨ પદ્મપ્રભુ જન્મ.

વદિ ૧૨ નેમિનાથ વ્યવન.

વદિ ૧૩ પદ્મપ્રભુ દીક્ષા.

વદિ ૦)) મહાવીરસ્વામી મોક્ષ.

આ પ્રમાણેના ૧૨૦ કડ્યાણુકો પૈકી શુદ્ધિ અથવા વદિની બીજે (૫), પાંચમે (૬), આઠમે (૧૧), અગ્યારશે (૧૦), દ્વાદશે (૮), પુનર્મે (૫) અને અમાવાસ્યાએ (૪) છે.

૧૨૦ કડ્યાણુકના દિવસો ૯૯ હોવાથી પહેલે વર્ષે ૯૯ કડ્યાણુકનું આરાધન થઈ શકે તેમ છે, પરંતુ બે કોઈ તિથિનો ક્ષય હોય તો તેનું આરાધન બીજે વર્ષે કરવું પડે છે. બે ત્રણ ને પાંચ કડ્યાણુક વાળા દિવસો ૧૬ છે, તેથી બીજે વર્ષે પહેલા વર્ષના બાકી રહેલા ઉપરાંત માત્ર ૧૬ દિવસ આરાધન કરવું પડે છે; પરંતુ તેમાં પણ કોઈ તિથિનો ક્ષય હોય તો આગળ લેવું પડે છે. ત્રીજે વર્ષે ત્રણ ને પાંચ કડ્યાણુકવાળા માત્ર ૩૪ દિવસો હોવાથી ૩ દિવસ આરાધન કરવું પડે છે, અને ચોથે પાંચમે વર્ષે એક એક દિવસે (માગસર શુદ્ધિ ૧૧) જ આરાધન કરવું પડે છે.

વધારેમાં વધારે માગસર શુદ્ધિ ૧૧ શે પાંચ કડ્યાણુકો છે, ચૈત્ર શુદ્ધિ ૫ ને ચૈત્ર વદિ ૧૪ શે ત્રણ ત્રણ કડ્યાણુકો છે, તેર દિવસો બે બે કડ્યાણુકવાળા છે અને ૮૩ દિવસો એકએક કડ્યાણુકવાળા છે. કુલ ૯૯ દિવસો છે.

દશ ક્ષેત્રની અતીત અનાગત ને વર્તમાન એમ ત્રણ ત્રણ ચોવીશી ગણતાં ત્રીશ ચોવીશીના મળીને માગસર શુદ્ધિ ૧૧ શે દોઢસો કડ્યાણુક થાય છે, અને ગમે તે માસની શુદ્ધિ ને વદિની એકાદશીએ કુલ દશ કડ્યાણુક હોવાથી એકાદશી માત્રના ૩૦ ચોવીશીના મળીને ૩૦૦ કડ્યાણુક થાય છે, પરંતુ એ પ્રમાણેનું મહત્ત્વ ગણવામાં આવે તો ગમે તે માસની શુદ્ધિ અને વદિની અષ્ટમીએ કુલ ૧૧ કડ્યાણુક છે, તેથી તે તિથિના ૩૩૦ કડ્યાણુક થાય. પરંતુ એકજ તિથિ ગણતાં કોઈ તિથિએ ચાર કડ્યાણુક તો છેજ નહીં અને પાંચ કડ્યાણુક માત્ર માગસર શુદ્ધિ ૧૧ શેજ છે તેથી તેની મહત્ત્વતા ઐથી વિશેષ છે.

આ કડ્યાણુક તપ પ્રાપ્તિ માગસર શુદ્ધિ ૧૦ થી શરૂ કરવામાં આવે છે. ઉપવાસે આરાધન કરવા ઇચ્છનાર તે દિવસે ઉપવાસ કરે છે, અને એકાસણે આરાધના કરવા ઇચ્છનાર તે દિવસે બે કડ્યાણુક હોવાથી આંગેલ અને શુદ્ધિ ૧૧ શે પાંચ કડ્યાણુક હોવાથી ઉપવાસ કરે છે. એકાસણાવાળા જેજે દિવસ બે કડ્યાણુક હોય તે તે દિવસ આંગેલ કરીને આરાધન કરે છે. ત્રણ કડ્યાણુકવાળા દિવસે ઉપવાસ કરે છે અને પાંચ કડ્યાણુકવાળી માગસર શુદ્ધિ ૧૧ શે પ્રથમ ઉપવાસ કરેલ હોવાથી બીજે વર્ષે તે તિથિ આવે ત્યારે એકાસણું કરે છે; જેથી પાંચ કડ્યાણુકનું આરાધન થઈ જાય છે. કોઈક તપની પૂર્ણાહુતી જાણી તે દિવસે ઉપવાસ પણ કરે છે. આ પ્રમાણે એકાસણા-

શ્રી તાલચળ તીર્થનું વ્રતાંત.

૧૧

વાળાને આ તપ એક વર્ષ ને એક દિવસે પૂર્ણ થાય છે, અને ઉપવાસવાળાને ચાર વર્ષ ને એક દિવસે પૂર્ણ થાય છે.

જે દિવસે અંકથી વધારે કડ્યાણુકનું આરાધન કરવાનું હોય ત્યારે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે તપ કરવા ઉપરાંત ગુણુનું જેટલા કડ્યાણુક આરાધવાના હોય તેટલા કડ્યાણુકનું બુદ્ધ બુદ્ધ ગણુવું પડે છે, અને ખમાસમણ ને કાઉસગ્ગ પણ બુદ્ધ બુદ્ધ કરવા પડે છે.

આ કડ્યાણુક થાય છે ત્યારે સાતે નરક કે જ્યાં નિરંતર અંધકારજ રહે છે ત્યાં પણ વિજળીના ચમત્કારની જેમ પ્રકાશ થાય છે. તેમાં પહેલી નરકે સૂર્ય જેવો, બીજી નરકે ચંદ્ર જેવો, એમ ક્રમસર ઓછો ઓછો થતાં સાતમી નરકે ખચોતના ચમત્કારા જેટલો પ્રકાશ થાય છે. તીર્થંકર ભગવંતના પુણ્યનો પ્રાગુભાર વૃદ્ધિ પામેલો હોવાથી નારકીના જીવોને તેમજ સ્થાવર જીવોને પણ તે વખત કિંચિત્ સુખનો અનુભવ થાય છે.

તીર્થંકર ભગવંતના જન્મ, દીક્ષા, કેવળ અને નિર્વાણ કડ્યાણુકે ચોસઠે ઇંદ્રા તેમના કડ્યાણુકને સ્થાનકે પરિવાર સહિત આવે છે, અને યથાયોગ્ય મહોત્સવ કરે છે. તેમજ ત્યાંથી નંદીશ્વર દ્વીપે જઈ બુદ્ધ બુદ્ધા નિયમિત સ્થાનકે અઠાઈ મહોત્સવ કરી પછી પોતપોતાને સ્થાનકે જાય છે. જ્યવનકડ્યાણુક વખતે આવવાનો નિયમ નથી, તો પણ કોઈ કોઈ પ્રભુના જ્યવન વખતે પણ આવ્યાનો અધિકાર વાંચવામાં આવ્યો છે.

આ કડ્યાણુક તિથિઓનું આરાધન મહાફળદાયી છે. તેમાં દીક્ષાકડ્યાણુકને દિવસે દાન આપવું, કેવળજ્ઞાન કડ્યાણુકે જ્ઞાનની ભક્તિ સવિશેષપણે કરવી અને નિર્વાણકડ્યાણુકે જિનાર્ચન કરવું તથા જિન મંદિરે દીપાવળી કરાવવી: આ પ્રમાણે શુદ્ધ મન વચન કાયાથી આરાધન કરનાર પ્રાણી યાવત્ તીર્થંકરપણુની ઋદ્ધિને પણ પામે છે. તેથી ઉત્તમ મનુષ્યોએ જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપ અને વીર્ય એ પાંચે આચારની જેમાં વિશુદ્ધિ છે અને પાંચેનું જેમાં આરાધન છે તેમાં અવશ્ય યથાશક્તિ પ્રવૃત્તિ કરવી અને યથેષ્ટ ફળને પ્રાપ્ત કરવું. તથાસ્તુ.

શ્રી તાલધ્વજ તીર્થનું વૃત્તાંત.

આ તીર્થ શ્રી શત્રુઙ્ગ્ય મહાતીર્થની એક શાખા અથવા વિભાગજ છે. પરંતુ કાળ-કુમે કરીને મધ્યની જમીન વધારે સપાટ થઈ જવાથી એ ટુંક ગુદી પડી ગયેલી છે. એ મધ્યના વિભાગમાં તાળધ્વજ અને શત્રુઙ્ગ્યો નદી વહ્યા કરે છે. એ જ ન-દોઓ પૈકી તાળધ્વજ તો શત્રુઙ્ગ્યનીજ એક ટુંક તરીકે ગણાતા અને તેની ખાર ગા-ઉની પ્રદક્ષિણના રસ્તામાં આવતા કુંદખગિરિમાંથીજ નીકળેલી છે અને શત્રુઙ્ગ્યો ગિરનાર પર્વતમાંથી નીકળેલી છે. એ બંને પવિત્ર નદીઓ તરીકે ગણાયેલી છે. તે તળાવથી થોડેજ દૂર એકડી થઈને પછી સમુદ્રને જઈને મળે છે. એનો પ્રવાહ પ-શ્ચિમથી પૂર્વ તરફ વહે છે. શત્રુઙ્ગ્યો શત્રુઙ્ગ્યને ફરસતી વહેતી હોવાથી એની પ-વિત્રતા કાયમને માટે જળવાઈ રહેલી છે.

તળાવ ભાવનગર સ્ટેટનો એક મહાલ છે. ત્યાંથી ત્રણ ગાઉ દૂર સમુદ્ર હોવાથી ત્યાં ઢરીઆઈ વ્યાપાર પણ સારો છે. બંદરનું નામ સરતાનપર છે. તળાવમાં વહીવટદાર, આયાધીશ વિગેરે અધિકારીઓ રહે છે. તળાવ ભાવન-ગરથી ૩૦ માઈલ દૂર થાય છે. ત્યાં જવામાટે પાકી સડક બાંધેલી છે. માર્ગમાં તણ-સા અને તાપસ જે ગામ દેરાસરવાળાં આવે છે. કેટલાક ભાગમાં સડક ભાંગી ગયેલી છે, પરંતુ થોડાગાડી ઠંડસુધી જઈ શકે છે. પાકીતાણથી તળાવ નવ ગાઉ દૂર થાય છે પણ તે રસ્તો સડક વિનાનો છે. તળાવથી મહુવા ૧૨ ગાઉ થાય છે.

સિદ્ધાચળ ફરતી પંચતીર્થી તરીકે મહુવા, ડાહા, તળાવ, તણસા ને વાળુ-કડ એ ગામો ગણાય છે. કોઈ તણસા વાળુકડને બદલે ળીખ ગામો પણ ગણે છે. ગોધાની યાત્રા પણ એ પંચતીર્થીની યાત્રા કરવા નીકળનારને થઈ શકે છે. ત્યાં ન-વળડા પાર્શ્વનાથજી બીરાજતા હોવાથી તે પણ યાત્રાસ્થળ છે. મહુવામાં મુળનાયકજી શ્રી મહાવીર સ્વામીનું ચેત્ય છે. તે ળીખ બહુજ સુંદર છે અને તે જીવિતસ્વામી તરીકે પ્રસિદ્ધ છે. ભગવંતની હયાતીમાં જે ળીખ ભરાવેલા હોય તે જીવિતસ્વામી કહેવાય છે.

આ તાળધ્વજ તીર્થનું વૃત્તાંત લખવાનો ખાસ હેતુ એટલોજ છે કે તે તીર્થની યાત્રાનો લાભ બહુ થોડા જૈન બંધુઓ લે છે, પરંતુ એ તીર્થ ખાસ યાત્રા કરવા લાયક છે તે હવે પછી લખવામાં આવશે તે હકીકત વાંચવાથી ખાસ ધ્યાનમાં આવવા સંભવ છે. શત્રુઙ્ગ્ય ગુધી આવીને આ તીર્થની યાત્રાનો લાભ ન લેવો એ સંહુગમાં મળતો એક સારો દ્વાલ ખોવા જેવું છે.

શ્રી શત્રુઙ્ગ્યમહાત્મ્યમાં એ તીર્થ સંબંધે કહેવામાં આવ્યું છે કે 'ભરત-

શ્રી તાલધ્વજ તીર્થગું પત્રાંત.

૧૩

ચક્રી શત્રુજય ગિરિની યાત્રા કરીને પછી ઇંદ્રની સાથે ફરતી બુદ્ધી બુદ્ધી ટુંકોની યાત્રા કરવા નીકળ્યા ત્યારે તાળધ્વજ ગિરિની ઉપર તેજ નામના દેવને અધિપ્તાયક તરીકે તેમણે સ્થાપન કર્યો. આ હકીકત સદરહુ અંથના ભાષાંતરમાં પૃષ્ઠ ૨૦૦ ઉપર છે.

આ ટુંક તાળાજ શહેરની તદન નજદીકમાં આવેલી છે. તેની ઉપરનો પણ પ્રારંભનો કેટલોક ભાગ લોકોના મકાનોથી રોકાયેલ જણાય છે. ઉપર ચડવાને માટે હાલમાં ગડીકુચીમાં થઈને માર્ગ છે. અગાઉના વખતમાં તેમ રાખવાને કાંઈ કારણ હશે, પરંતુ હાલ તેવું કાંઈ કારણ ન હોવાથી મોટા રસ્તા પર થઈને ઉપર ચડાય તેવી ગોઠવણ ચાલે છે. ટુંગરનો ચડાવ બહુ ઓછો છે. ધીમે ધીમે ચડનાર પણ ૧૫ મીનીટે ચડી શકે છે. ઉપરનો હું ભાગ તો બહુ વર્ષોથી બાંધેલો છે. તેમાં ઘણા ભાગમાં પગથીયાં છે. હાલમાં થોડા વર્ષથી ત્યાર પછીનો હું જેટલો રસ્તો બહુ સારી રીતે બાંધવામાં આવ્યો છે. હવે હું કરતાં પણ ઓછો રસ્તો બાંધવો બાકીમાં છે તે થોડા વખતમાં બંધાઈ જવા સંભવ છે. તે પુરો બંધાઈ રહ્યાથી ચડવાની સગવડતા તેમજ સુંદરતામાં ઘણી વૃદ્ધિ થાય તેમ છે. યાત્રાગુઓ પગરખાં પહેરીને ઉપર ચડતા નથી તેમજ શત્રુજય પ્રમાણે બીજી આશાતના પણ વર્જે છે. ઉપર ચડવાના રસ્તામાં આવેલાં મકાનો પૈકી અત્યુક્ત પડે ત્યાં પાદરક્ષક મુકી દેવામાં આવે છે.

આ નોના પણ રમણિકતાવાળા પર્વતપર ચડતાં બહુજ આનંદ થાય છે. આબુ બાબુ પુષ્પવાળાં વૃક્ષો અદ્વય છતાં પણ સુગંધી અને મંદમંદ પવન આવે છે. રસ્તો સરલ હોવાથી ધર્મચર્યા કરતાં કરતાં ચડવામાં અડચણ આવતી નથી. માર્ગમાં કેટલીક શુક્રાઓ કે જે કુદરતની અપૂર્વ કારિગરી બતાવે છે તે ખાસ જોવા લાયક છે. તેવી શુક્રાઓમાં કુદરતી રીતે બનેલા અંદર અંદર તેમજ નીચે ઉપર બુદ્ધા બુદ્ધા બંધા છે. ધ્યાન કરવાને માટે ખાસ ઉપયોગી સ્થાન છે. દરેક શુક્રા વિગેરેને બુદ્ધાં બુદ્ધાં નામો આપવામાં આવેલ છે. પાણીનાં ટાંકાં પણ સંખ્યાબંધ છે; તેમાં કેટલાંક ખાલી છે ને કેટલાંક પાણીથી ભરેલાં છે, ટુંકામાં પશ્ચિમ તરફનો બહોળો ભાગ તો પોલાણવાળો જ જણાય છે. અગાઉના વખતમાં હાથીને ઉપર ચડાવવામાં આવતા હતા તે વખતની હાથીને બાંધવા લાયક પણ એક શુક્રા છે. રાજકચેરી ભરવા લાયક એક મોટી શુક્રા છે, જેની ભીંતો ચણીને પ્લાસ્ટર કરેલી ભીંતો જેવીજ પ્લેન (સાફ) તજરે પડે છે. તેમાં આગળના ભાગમાં કોત્રી કાઢેલા અથવા કુદરતી રીતે બનેલા કુંભી અને શરાભરણવાળા થાંભલાઓ દેખાય છે. જેમાંથી કેટલાક થાંભલાઓ અને કેટલાક થાંભલાનો અમુક ભાગ ત્રુટી ગયેલો છે. એ

નૃપત્યે છે કે કાળે કરીને વસ્તુમાત્ર વિનાશ પામવાના ધર્મવાળીજ છે, તેથી પુદ્ગ-
લિક વસ્તુ પર વિશેષ મોહ કરવો ઘટિત નથી.

આગળ ચાલતાં બે દરવાજા આવે છે તેની અંદર જતાં પાંચવાને જાર નાં-
ખવા માટે બાંધેલું સ્થળ તથા પુલવાડી આવે છે અને ત્યાંથી આગળ ચાલતાં મુખ્ય
દેરાસરનો ગઠ આવે છે. તેની બહાર ચોકી માટેની છાપરી છે.

ગઠની અંદર પ્રવેશ કરતાં સન્મુખ મુખ્ય મંદિર આવે છે. આ ભાગમાં
એક દેરાસર છે. તેની અંદર શ્રીમુખતિનાથજી મહારાજ મૂળનાયકજી તરીકે
ખીરાજે છે. મૂર્તિ સ્થાપવર્ણી છે. સંપ્રતિ રાજની ભરાવેલી છે. અત્યંત સુંદર
તેમજ દેહીપ્રમાણ છે. તે મૂર્તિ તળાજા ગામમાંથી એક ગ્રાહ્યજીના ધરનો પાથો
બોદતાં નીકળેલી હતી. તેની પ્રતિષ્ઠા સંવત ૧૮૭૨ ના શ્રી શ્રી ભા-
વનગરવાળા મેતા કલ્યાણજી લખુએ કરેલી છે. આ દેરાસર વિશેષ પ્રાચીન છે.
તેની અંદરના મૂળનાયકજી કોઈ પણ ઉપદ્રવના કારણસર ભૂમિમાં ભાંડારી દીધાં
હશે એવું અનુમાન થાય છે. ગર્ભદ્વારને લગતા જમણી બાજુના ગોળામાં એક
દંપતીની સન્નેડે ઉભેલી મૂર્તિઓ છે. તેની નીચે સંવત ૧૬૩૭ના વૈશાખ વદિ
૧૨ની તિથિ લખી છે. તે સાથે બીજા પણ લેખ છે પણ તેનો અર્થ બરાબર બાંધ-
બેસતો નથી. આ મૂર્તિ આ ચૈત્ય કરાવનાર ગૃહસ્થની હોવાનું અનુમાન થઈ શકે
છે. આ મંદિર નાનું છતાં શોભીતું છે, શિખરખંધ છે, મૂર્તિઓનો પરિવાર બહુ
થોડો છે, અને ચારે બાજુ આરસ ચોટેલા હોવાથી બહુ રમણિક અને ભવ્ય
લાગે છે.

આ મૂળનાયકજીની મૂર્તિ પ્રાચીન હોવા સાથે એવી અલૌકિક દેખાય છે કે
જેના દર્શન કરતાં અત્યંત આહ્લાદ ઉત્પન્ન થાય છે. તે સાચાદેવના નામથી
પ્રસિદ્ધ છે. તેનું કારણ અધિષ્ઠાયકની જાગૃતિનુંજ હોવા સંભવ છે. મુખ્ય મંદિર-
ની જમણી બાજુ ઉપર ૧૧ દેરીઓ એક લાઈનમાં છે. તે પણ આરસ તથા રંગ
વિગેરેથી સુંદર બનાવેલી છે. તેની આડી સળંગ જાળી લીડેલી છે. તે ૧૧ દેરીઓ-
માં જુદા જુદા ગૃહસ્થોએ પ્રતિષ્ઠા કરાવેલી છે. સર્વ દેરીઓમાં મૂર્તિઓ બહુજ
સુંદર છે. દર્શન કરતાં આનંદ ઉપજે તેવું છે.

અહીં ઉના પાણી વિગેરેની જોગવાઈ બહુ સારી હોવાથી પૂજા કરવામાં અપ-
તિમ આનંદ ઉપજે તેવું છે. મુખ્ય મંદિર કરતી બમીનની છુટ સારી છે. સાંજને
વખતે દર્શન કરી, આરતી ઉતારીને ધર્મચર્ચા કરવા માટે અથવા જિનસ્તવનાદિ
કે સત્યાય વિગેરે ગોલવા માટે બેસવાને બહુ સુંદર સ્થાન છે.

આ જિનમંદિર તથા દેરીઓમાં દર્શનનો લાભ લઈને આગળ ચાલતાં આ દુ-

શ્રી તાલચંદ્ર તીર્થગું ટ્રસ્ટાંત.

૬૫

કના ઉંચા શિખરપર જવાય છે. તે રસ્તો ટુંગરમાંથી કોરી કાઢેલો તેમજ બાંધેલો છે અને બહુ ટુંકો છે. એ શિખર ઉપર એક દેરાસર છે. તેમાં ચામુખબિંબ સ્થાપેલા છે. તેની પ્રતિષ્ઠા સંવત ૧૮૭૭માં શ્રી રાઘણુપુરવાળા શેઠ ગણેશ દામજીએ કરાવેલી છે. આ ચતુર્મુખબિંબ પણ બહુ સુંદર છે. મંદિરની બહાર શ્રી સિદ્ધાચળની સામે ચૈત્યવંદન કરવા માટે નિર્માણ કરેલું એક બાંધેલું સ્થળ છે. તે બરાબર સિદ્ધાચળની સામેજ આવેલું છે. અહીંથી બહુ સ્વચ્છ રીતે દર્શન થાય છે, અને બહુ આપણે સિદ્ધાચળની બહુ નજદીકમાંજ હોઈએ તેવો ભાસ થાય છે. અહીં એક ક્રીતિસ્થંભ ઉભો કરેલો છે તે દેવીદાસના હંડને નામે ઓળખાય છે.

આ જિનમંદિરની ફરતો ફિલ્લો છે પણ જરા નીચો છે. અહીંથી તળાવ શહેરનો દેખાવ બહુજ રમણિક લાગે છે. ઘર શ્રેણીબંધ અને એક સરખા શિરોભાગવાળા દેખાય છે. તળાવ તથા શત્રુંજયી નદીના પ્રવાહ અને તેનો સંગમ તેમજ તેનું સસુદ્રને મળવામાટે ઉતાવળું ગમન જોતાં આનંદ થાય છે.

આ તીર્થના સંબંધમાં વિશેષ હકીકત લખવાની ન હોવાથી આ વર્ણન ટુંકામાંજ લખવામાંજ આવ્યું છે. પરંતુ તેની યાત્રા કરતાં જે આહ્લાદ ઉત્પન્ન થાય છે તે તો લખી શકાય તેમજ નથી. તેથી અહીં વધારે વિસ્તાર ન કરતાં ફરેક જૈન બંધુએ આ તીર્થની યાત્રાનો લાભ લેવો યોગ્ય છે એટલું લખવુંજ બસ છે.

તળાવ શહેરમાં એક શિખરબંધ દેરાસર છે. તેમાં મુળનાયકજી શ્રી શાંતિનાથજી બીરાજે છે. તાળાવથી દોઢ ગાઉ ઉપર આવેલા સાખડાસર ગામેજમીનમાંથી સંવત ૧૬૫૬ ની સાલમાં નીકળેલ શ્યામવર્ણી શ્રી પાર્શ્વનાથજીના અતિ સુંદર બિંબ બાબુપરના બંગલામાં બીરાજે છે. આ બિંબ પણ સંપ્રતિ રાગના ભરાવેલા જણાય છે અને કસોટીના પાપાણુથી નિર્મિત હોય એમ લાગે છે. ઉંચાઈમાં સુમારે ૨૧ ઈંચ છે. કોઈ પણ મંદિરમાં મુળનાયકજી કરવા યોગ્ય છે. અહીંના ગૃહસ્થોનો ઈરાદો સાચાદેવના ચૈત્યને લગતું નજીકના ભાગમાં બીજું દેરાસર બાંધીને ત્યાં મુળનાયકજી કરવાનો છે. ઉદાર ગૃહસ્થોએ આ લાભ લેવા યોગ્ય છે.

તળાવ નદીના કિનારા ઉપર નામદાર ભાવનગર દરબારનો વિશાળ ઉતારો છે. તેમાં વહીવટદાર વિગેરેની કચેરીઓ છે. તે ઉતારાને લગતી અજમગજ નિવાસી બાબુસાહેબ બુધસિંહજી બહાદુરની બંધાવેલી વિશાળ ધર્મશાળા છે. તેમાં યાત્રાળુઓને ઉતરવાની બહુ સારી સગવડ છે. એજ બાબુસાહેબ તરફથી અહીં એક જૈનશાળા ચાલે છે. તેની અંદર છોકરાઓ તથા કન્યાઓ ધાર્મિક અભ્યાસ કરે છે. માસ્તર ચાલાક અને ચીવટવાળા છે.

આ તીર્થના સંબંધમાં પંડિત શ્રી વીરવિજયજી શત્રુંજય મહિમા ગર્ભિ-

૧૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

ત નવાણુ પ્રકારી પૂજની અંદર બીજી પૂજમાં લાગ્યા છે કે—“દંક કદંબને કોડી નિવારો, લોહીત તાળકવજ સુરગાવે; દંકાદિક પચદુક સજવન, સુરનર સુનિ મળી નામ થપાવે. ગિરિવર ” આમાં એવો લાવાર્થ છે કે ‘આ પાંચ દુકનાં નામ દેવો, મનુષ્યો અને મુનિઓએ મળીને સ્થાપન કરેલાં છે અને એ પાંચ દુકસજવન સ્થિતિવાળી છે.’ આ પાંચમાંથી હાલમાં કદંબગિરિ ને તાળકવજગિરિ એ બે નામ પ્રસિદ્ધમાં જણાય છે.

આ તીર્થના સંબંધમાં પાલીતાણુવાળા મહુમ શેઠ તલકચંદ માણેકચંદ દમણીનું બહુ સાદું લક્ષ હતું. તેમણે તેની સુંદરતામાં ઘણુંજ વધારો કરેલો છે અને ઘણી મદદ આપી અપાવી છે. તેમનો ચલાવ થવાથી એક મદદગારની આમી આવી પડી છે. પરંતુ સંઘ આણંદકચાણી દોવાથી એકને બદલે અંગેક મદદગાર મળવા સંભવ છે.

હાલ તો આટલું દુક વર્ણન આપી આ લેખ સમાપ્ત કરવામાં આવે છે. પ્રસંગોપાત આ તીર્થના સંબંધમાં જે જે જાણવા યોગ્ય હકીકત મળી આવશે તે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવશે. આશા છે કે સિદ્ધાચળ યાત્રાર્થે આવતા જૈનબંધુઓ આ તીર્થની યાત્રાનો લાલ લઈ આ લેખને સાર્થક કરશે. તથાસ્તુ.

શ્રી જ્ઞાનસાર સૂત્ર વિવરણ

જૈન તત્ત્વજ્ઞાન-(jain philosophy)

‘સ્થિરતા અષ્ટક’ (૩)

જ્યાંસુધી મનની વચનની કે કાયાની ચપળતા ટળી નથી, જ્યાંસુધી તેવી ચપળતા ટાળવા પ્રયત્ન સેવવામાં આવતો નથી અને જ્યાંસુધી જીવને પ્રવૃત્તિમાર્ગ પ્રિય લાગે છે, જ્યાંસુધી જીવને એકાંત હિતકારી અને એકાંત સુખદાયી સ્થિરતા-સમાધિ યા નિવૃત્તિ પ્રાપ્ત થઈ શકતી નથી. તેમાં પણ મનની ચપળતા રોકવી તો બહુ જ મુશ્કેલ છે. તે કામ કરવું જેવું હુઈટ છે તેવું તે જરૂરનું પણ છે. મનને વશ કરવો વિના અથવા મનની ચપળતા વાર્યો વિના તત્ત્વથી જીવને શાંતિ-સમાધિ સંભવતીજ નથી માટે સસ અને અવિચ્છિન્ન સુખશાંતિના અભિલાષી જનોએ મનને વશ કરવા અવશ્ય પ્રયત્ન સેવવો જરૂરનો છે. જેમ એક નાયકને વશ કરવાથી સર્વ વશ થઈ જાય છે તેમ મનને વશ કરવાથી સર્વ સુખ સ્વાધીન થાય છે અને સર્વ દુઃખ દૂર જાય છે. તેથીજ શાસ્ત્રકર મનને વશ કરવા શિષ્યને સદ્ગોષ્ઠ આપે છે, અને જ્યારે ઈર્ષ્ય નહોતું જણાવે છે કે જ્યાંસુધી મન ઠેકાણે આવે નહીં ત્યાંસુધી કરવામાં આવતી

શ્રી જ્ઞાનસાર સૂત્ર વિવરણ.

૧૭

ધર્મકરણી પણ કલેશરૂપ થાય છે. સ્થિર મનથી—શાંત ચિત્તથી જ્યારે પ્રસન્નપણે
યથાવિધિ ધર્મકરણી કરવામાં આવે છે ત્યારે તેની લહેજત, તેની મીઠાશ, તેનો
સ્વાદ યા તેનો અનુભવ કોઈ અપૂર્વ રૂપમાં થાય છે. તે કરણી દુઃખહરણીજ છે,
એમ આત્માને પોતાનેજ ખાત્રી થાય છે. બેકે સર્વ જીવને સાધ્ય એક સુખજ
છે અને તેનાં સાધન તો અસંખ્ય છે, છતાં સમતાથી જે તેમાંના કોઈપણ સાધ-
નને અવલંબી સુખને માટે પ્રયત્ન કરે છે તે અતે સ્વસાધ્ય સુખને પામેજ છે.
સમતા અને સ્થિરતા વિનાનો પ્રયત્ન પણ નિષ્ફળ થાય છે. માટે શાસ્ત્રકાર સ્થિર-
તાને અવલંબી રહેવા ખાસ ઉપદેશ આપે છે કે—

વત્સ કિં ચચ્ચલચિત્તો^૧, ખ્રાન્ત્વા ખ્રાન્ત્વા વિપીદસિ ।

નિધિ સ્વ સંનિધામેવ, સ્થિરતા દર્શાયણ્યતિ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—હે વત્સ ! તું કેમ ચચ્ચળ ચિત્તવંત છતો વારંવાર ઉધામા કરીને
ખેદ પામે છે? સ્થિરતા થોગે તું તારી પાસેજ રહેલા નિધાનને બેઠ શકીશ.

વિવરણ—યુરુમહારાજ પરાંપકારબુદ્ધિથી શિષ્યને પ્રતિજ્ઞા કરે છે કે
બાઈ ! તું ચિત્તની ચપગતાથી કંઈપણ હિત સાધનને સારી રીતે સ્થિરતાથી સેવતો
નથી, સમુદ્રના તરંગની જેમ લણલણમાં કંઈ કંઈ તરંગ ધારે છે, એકને મૂકી બીજી
વસ્તુને આદરે છે, અને બીજીને મૂકી ત્રીજીને આદરે છે, એમ કરી અસ્થિરતાથી તેનું
કંઈપણ શુભ ફળ પામતો નથી. તેમ કરવું હે વત્સ ! તને હિતકારી નથી, પણ
અહિતકારી છે. કંઈપણ શુભ ક્રિયા સમજીને સ્થિર મન વચન અને કાયાથી સેવી
હોય તોજ તેનું યથાર્થ ફળ મળી શકે છે. દૃષ્ટાંત તરીકે કંઈપણ મંત્રસાધન કે
વિદ્યાસાધનજો ગરાબર સ્થિરતા અને શ્રદ્ધાથી વિધિવત્ કરવામાં આવે તોજ તે ફળી-
ભૂત થાય છે, નહીં તો તે નિષ્ફળ જાય છે અને કવચિત્ નુકશાનકારી પણ થાય છે.
માટે કોઈ પણ શુભ કરણી કરતાં અસ્થિરતા કે અશ્રદ્ધા તો કરવીજ નહીં. શ્રદ્ધા અને
સ્થિરતાથી સતતપૂર્વક યથાવિધિ તેનું પાલન કરવાથીજ યથેષ્ટ ફળની પ્રાપ્તિ થઈ
શકે છે. નહીં તો કેવળ કલંક માત્ર ફળ થાય છે. શ્રીમદ્ ઉપાધ્યાયજી મહારાજેજ
આ પ્રમાણે કહ્યું છે કે—

જળ લગ આવે નહીં મન ઠામ—એ ટેક.

તળ લગ કપ્પ ક્રિયા સવિ નિષ્કળ, જ્યોં ગગને ચિત્રામ. જળલગ ૧
કરની બિન તું કરેરે મોટાઈ, બ્રહ્મવ્રતી તુજ નામ;

આખર ફળ ન લહેગો જ્યોં જગ, વ્યાપારી બિતુ ઢામ. જળલગ ૨
મુંડ મુંડાવત સખહિ ગડરિયા, હરિણ રોઝ બન ધામ;

જરાધાર વર ભરમ લગાવત, રાસભ સહુ હે ધામ. જળલગ ૩

૧ સ્વાંતો એવા પણ પાડ છે.

જોતે પર નહીં યોગથી રચના, જો નહીં મન વિશ્રામ ;
 ચિત્ત અંતર પર છત્તનેકું ચિત્તવત, કહા જપત મુખ રામ. જળસંગ ૪
 બચન કાય ગોષે દૃઢ ન ધરે, ચિત્ત તુરંગ સંગામ;
 તામે તું ન સહે શિવ સાધન, જ્યું કણ સુને રામ. જળસંગ ૫
 પદો જ્ઞાન ધરો સંજમ કિરિયા, નકિરિયો મન કામ;
 ચિદાનંદ ધન સુજસ વિલાસી, પ્રગટે આતમરામ. જળસંગ ૬

એવી રીતે પરલાવમાં જતાં મનને વારી સ્વભાવમાંજ સ્થિર કરવા શાસ્ત્રકાર લખામણ કરે છે. મનની અસ્થિરતાથી અનેક સંકલ્પવિકલ્પ ઉદ્ભવે છે અને તેથી માનસિક અશાંતિયોગે ભારે દુઃખ પ્રગટે છે અથવા પૂર્વે ચિત્તની પ્રસન્નતાયોગે પ્રાપ્ત થયેલી સુખશાંતિનો લાંબ ધાય છે. એમ સમજી અવિચ્છિન્નપણે સુખશાંતિને સાધવા શુદ્ધ સાધ્યમાં સ્વ ચિત્તને સ્થિર કરી સંકલ્પવિકલ્પોને શમાવવા ચત્ન કરવો જરૂરનો છે, તેવા પવિત્ર લક્ષ વિના કરવામાં આવતો પ્રયત્ન કંઈ પણ કલ્યાણને સાધનારો થતો નથી; અને પવિત્ર લક્ષ પૂર્વક સ્થિર ચિત્તથી કરવામાં આવેલો પ્રયત્ન શીઘ્ર સફળતાને પામે છે. શુદ્ધ શ્રદ્ધા અને સ્થિરતાથી કોઈ પણ એવું કાર્ય નથી કે જે સાધી ન શકાય. ઇંગ્લેન્ડમાં પણ કહેવત છે કે Patience and perseverance overcome mountains. અર્થાત્ દ્વિમત અને ખંતથી જમે તેવું મહાભારત કામ પણ સાધી શકાય છે. જ્યાંસુધી ચિત્તની ચપળતાથી ઉત્પન્ન થતા અનેક સંકલ્પ વિકલ્પોને દાણી દહ સ્થિરતા (Stability of mind) સાધવાને આત્મા સન્મુખ થતો નથી ત્યાંસુધી લક્ષ વિના ફેંકેલા બાણની જેમ નિષ્ફળતાથી તેને ખેદજ પ્રાપ્ત ધાય છે. પરંતુ જ્યારે ચિત્તની ચપળતા (Agitation of mind) થી ઉત્પન્ન થતા સંકલ્પવિકલ્પો સમતાયોગે શમી જાય છે ત્યારે ચિત્ત શરદ્રક્તુના જળની જેવું સ્વચ્છ અને શાંત બને છે અને એમ થવાથી આત્મામાં રહેલો સહજ ગુણનિધાન પોતાને પ્રાક્ષાત્ દૃશ્યમાન ધાય છે; તાત્પર્ય કે ચિત્તની પ્રસન્નતાથી કરવામાં આવતી સર્વ સાધના સફળ ધાય છે. જેમ નિર્મળ જળમાં નીચે પડેલી વસ્તુ પ્રત્યક્ષ દેખાય છે તેમ સંકલ્પવિકલ્પની સહજ ઉપશાંતિથી ચિત્તમાં સ્વભાવિક રીતે પ્રગટ થયેલી પ્રસન્નતાવડે આત્મામાં રહેલા અદ્ભુત ગુણોનું એવું ભાન થઈ આવે છે કે જે મનની સંકલ્પવિકલ્પવાળી મલીન દશામાં કદાપિ થઈ શકેજ નહીં. માટેજ સ્થિરતા માટેનો સર્વ ઉપદેશ સાર્થક છે. વળી શાસ્ત્રકાર ચિત્તની ચપળતાથી પ્રગટ થતો મોટો ગેરફાયદો બતાવી આપી સ્થિરતા ગુણનુંજ સેવન કરવા શિષ્યને સમજાવે છે:—

જ્ઞાનકુચં વિનયેત, લોજવિક્ષોજકૂર્ચકૈઃ ।

આમ્બદ્વદ્યાદિવાસ્યૈર્ચાદિતિ મત્વા સ્થિરો જવ ॥૨॥

ભાવાર્થ—ખટાશવાળા પદાર્થના સંયોગથી જેમ દૂધ કાટી જાય છે, તેમ લોભજન્ય સંકલ્પવિકલ્પોવડે જ્ઞાન જેવી વસ્તુનો નાશ થઈ જાય છે, એમ સમજીને હે શિષ્ય! તારે સ્થિરતા ધારવીજ સુકત છે.

વિવરણ—જેમ દહીંની છાશ કે કટકડી જેવી ખાટી વસ્તુના સંયોગથી થોડાજ વખતમાં દૂધ જેવા મિષ્ટ પદાર્થના ફેદાફેદા થઈ જાય છે, તેમ લોભવાળા માણસ વિકલ્પોવડે અમૃત જેવા જ્ઞાનાદિ ગુણોનો પણ નાશ થઈ જાય છે. કોઈ પણ પુદ્ગલિક વસ્તુ સંજોગથી લોભ પેદા થયે છતે ચિત્તની ચપળતાથી એવા એવા અને એટલા બધા સંકલ્પવિકલ્પ જાગે છે કે જેથી અમૃત જેવું સુખદાયી અને નિરૂપાધિક જ્ઞાન પણ અવરાઈ જાય છે. જેમ કોઈ એક જળાશયમાં પથ્થરનો કટકો નાંખતાંજ પાણીમાં એક પછી એક એમ અનેક કુંડાળાં થવા માંડે છે અને તે વિસ્તારમાં પણ વધતા જઈ તે જળાશયમાં પથરાતા જાય છે તેમ મિથ્યાત્વ અજ્ઞાન કે અવિરતિ મોહના સંયોગથી આત્મામાં કોઈ પણ જડ વસ્તુ વિષયિક લોભનો ઉદય થાય છે ત્યારે તત્સંજોગથી અનેક પ્રકારના સંકલ્પવિકલ્પો પણ સ્વભાવિક રીતેજ ઉદે છે અને તે પ્રમાણમાં અનુક્રમે વધતા જાય છે. તેથી આત્માનું નિર્મળજ્ઞાન બાધિત થાય છે અને અવરાઈ જાય છે. પ્રથમ જે ચિત્તનો વેગ નિર્મળ જ્ઞાનપ્રવાહમાંજ વહેતો હોતો તે આવો જડવસ્તુ વિષયિક લોભ ઉદય થયા પછી બીજા તુચ્છ પુદ્ગલ સંજોગથી સંકલ્પવિકલ્પની પરંપરામાંજ વહે । માંડે છે. તેથી નિર્મળ જ્ઞાનના માર્ગમાં મોટો શ્વાલ પેદા થાય છે અને અનુક્રમે લોભના યોગે સંકલ્પવિકલ્પની વૃદ્ધિ થતાં પૂર્વે ઉપાર્જન કરી રાખેલું જ્ઞાન પણ બહુધા અવરાઈ જાય છે.

મનમાં આવા વિપરીત વેગથી બીજું અપૂર્વ જ્ઞાન પેદા કરવાનું તો બનેજ ક્યાંથી? આવા સળંગ કારણથીજ શુદ્ધમાહારાજ શિષ્યને ચપળતાયોગે થતા સંકલ્પવિકલ્પોને દાખી દેવા અને સ્થિરતા ગુણનું સેવન કરવા માટે આસ કરીને સમન્તવે છે. ચિત્તની સ્થિરતાથી આત્માની કેવી અવનતિ (હલકાઈ) થાય છે, તેનું હવે શુદ્ધમાહારાજ શિષ્યને કંઈક જ્ઞાન કરાવે છે.

અસ્થિરે હૃદયે ચિત્રા, વાઙ્મેત્રાકારગોપના ।

પુંશ્વદ્યા ઇવ કલ્યાણકારિણો ન પ્રકીર્તિતા ॥ ૩ ॥

ભાવાર્થ—હૃદય અસ્થિર છતે બિભિચારણી સ્ત્રીની વિધવિધ ચેષ્ટા જેમ તેણીને કંઈ પણ હિતકારી થતી નથી તેમ સ્થિરતા રહિત થળ ચિત્તની પણ વિવિધ

ચેષ્ટા તેને સુખકારી થઈ શકતી નથી.

વિવેચન—જેમ પર પુરૂષમાં આસક્ત થયેલી બલિચારણી સ્ત્રી સ્વપતિને વંચન કરવા તથા પોતાની નાતજાતમાં સતીપણું જણાવવા ઠાવકું મોં રાખીને બોલે છે. નીચું જોઈને ચાલે છે, અને સ્વમુખ જોખવી આધું ઓઢીને હિંડે છે; એ વિગેરે વિવિધ ચેષ્ટાઓ કરે છે તે સર્વે મનની કુટિલતાથી—કપટવૃત્તિથી કંઈ પણ હિતકારી થતી નથી. તેમ ચળચિત્તવાળાની ચેષ્ટા આશ્રી પણ સમજી લેવું. જોકે અસતી સ્ત્રી અનેક પ્રકારની ચેષ્ટા સ્વપતિ વિગેરેને છેતરવા માટેજ કરે છે, અને કદાચ તેથી તે છેતરાય પણ છે; તોપણ તે સ્ત્રી તો પોતાની કુટિલતાથી પોતાના આત્માનેજ ઠગી સતીપણાના સુખ થકી તેમજ સ્વર્ગાદિકના સુખ થકી પોતેજ પોતાને વંચિત રાખે છે. તેમ ચળચિત્તવાળો જીવ પણ ચપળતાથી અપર અપર ક્રિયાને કરતો અને આગલી આગલીને છાંડતો પોતેજ પોતાને તે તે ક્રિયાના શુભ ફળથી વંચિત રાખે છે. દમ્બ, શૂન્ય, અવિધિ અને અતિપ્રવૃત્તિ એ દોષચતુષ્ટયથી ક્રિયા કરનાર તેના શુભ ફળથી સ્વભાવિક રીતેજ વંચિત રહે છે.

અવચક્રક્રિયા યોગેજ અવચક્ર ફળ મળી શકે છે. જે ક્રિયામાં કોઈ પણ પ્રકારની કુટિલતા ન હોય તે ક્રિયાજ અવચક્ર કહી શકાય છે, અને તે મન વચન અને કાયાની એકતાથીજ ગળી શકે છે. જેવું મનમાં એવુંજ વચનમાં અને એવુંજ કાયામાં પ્રવર્તીવવામાં આવેતોજ એકતા જળવાય છે, અને એવી એકતા જળવાય તોજ ક્રિયાઅવચક્રતાથી ફળઅવચક્રતા પ્રાપ્ત થાય છે. રહેણીકહેણી એક સરખી કરવાથીજ એવી એકતા જળવાય છે. નિર્દોષ મન, નિર્દોષ એવું સાંપેક્ષ વચન અને એવુંજ નિર્દોષ વર્તન કરવાથી ક્રિયાઅવચક્રતા ગળાય છે, એવી અવચક્રક્રિયાના યોગથી મોક્ષરૂપ અવચક્ર ફળની સહેજે પ્રાપ્તિ થાય છે. વીતરાગ પ્રભુના પવિત્ર વચનાનુસાર શુદ્ધ શ્રદ્ધા અને નિશ્ચિન્તા પૂર્વક વર્તવાથી આત્માને અંતે એવો અપૂર્વ લાભ મળે છે, એમ સમજીને ચિત્તની ચપળતા વારવાને અને નિશ્ચિન્તા આદરવાને અવશ્ય પ્રયત્ન સેવવો સુક્ત છે. મનની ઉપર કાણુ મેળાયા વિના વચન અને કાયાની પ્રવૃત્તિ નિર્દોષ સંભવતી નથી. સ્વચ્છંદપણે ચાલવાથી નિરપેક્ષ વચનનો આપાર તેમજ તેવું નિરપેક્ષ વર્તન પણ સંભવે છે. માટેજ મનને સાધવા વિશેષે પ્રયત્ન કરવાની જરૂર છે. કહ્યું પણ છે કે—“ મનને જીતવાથી ઇંદ્રિયો સુખે જીતી શકાય છે, અને ઇંદ્રિયો જીતવાથી કર્મનો પણ સુખે નિરોધ થઈ શકે છે. કર્મનો નિરોધ થવાથી અંતે અક્ષય સુખ પ્રાપ્ત થાય છે, માટે મનનેજ મારવું સુક્ત છે. ” મનને માર્યો વિના ઇચ્છાનિરોધ થતો નથી અને ઇચ્છાનિરોધ વિનાનો તપજ્ઞ પણ અક્ષયસુખને માટે થતો નથી. કેમકે ઇચ્છાનિરોધરૂપ તપજ્ઞ સંયમવટેજ આત્મા સર્વ કર્મજંધનથી સ-

વર્ધા મુક્ત થઇને અવિનાશી એવા મોક્ષપદને પામે છે.

ચિત્તની સ્થિરતા વિના અધીરજ અને અવિશ્વાસથી અથવા કેવળ લોકરંજન માટે કરવામાં આવતી કરણી કંઈ પણ કલ્યાણને માટે થતી નથીજ, એ ઉપરની વાતથી સિદ્ધ થાય છે તો પણ તે વાતનેજ પુષ્ટિ આપવા શાસ્ત્રકાર પુનઃ યુક્તિસર શિષ્યને સમજાવે છે કે

અંતર્ગતં મહાશયમસ્થૈર્થ્યં યદિ નોષ્ટૃતં ।

ક્તિયૌપધસ્ય કો દોષસ્તદા ગુણમયચ્છતઃ ॥ ૪ ॥

ભાવાર્થ—જ્યાં સુધી અસ્થિરતા રૂપી અંતરનું મોટું શય ઉદ્ધર્યું નથી ત્યાં સુધી ક્રિયારૂપી ઔપધ આત્માને ગુણકારી ન થાય તેમાં તે ક્રિયાનો શો દોષ છે? અપિતુ કંઈજ દોષ નથી.

વિવરણ—જ્યાંસુધી પેટમાં ચોંટ રહી ગઈ હોય અને તેને કોઈ ઉપાયવિ-
શેષથી દૂર કરી ન હોય ત્યાં સુધી ગમે તેવું ઔપધ રોગીને ગુણકારી થઈ શકતું ન-
થી, તેથીજ નિપુણ વૈદ્યલોક દરદીના દરદનું નિદાન શોધીને પછીજ તેને ઉચિત દ-
વા આપે છે. જો પેટમાં ચોંટ રહેલી માલમ પડે તો પ્રથમ તેનોજ ઉપાય કરે છે.
ચોંટ રહી જવાથી મળકોશ ખગડે છે, ચૂંક આવે છે, બદ્ધજની થાય છે, અને તેનો
અવસરે ઉચિત ઇલાજ કરવામાં ઉપેક્ષા કરવામાં આવે તો કવચિત્ત પ્રાણાંત પણ થ-
ઈ જાય છે; તેથીજ નિપુણ વૈદ્યજનો તેનો ઉપાય પ્રથમ કર્યા પછીજ બીજો ઘટિત ઇ-
લાજ કરે છે. એક જરા જેટલી ફાંસ પણ જો હાથ કે પગમાં ખૂંચી ગઈ હોય તો
જીવને કયાંય ચેત પડતું નથી, જ્યારે તેને ચત્તથી ઉદ્ધરી લેવામાં આવે છે ત્યારેજ
શાંતિ વળે છે, તો પછી ઉંડા ખૂંચી ગયેલા મોટા શયનું તો કહેવુંજ શું! જ્યાંસુધી
તે અંદર પેટેલા શયનનો નિકાલ ન થાય ત્યાંસુધી જીવને એક ક્ષણભર પણ રતિ ઉ-
પજતી નથી; પરંતુ આ સર્વે તો દ્રવ્ય શય છે અને તે બાહ્ય ઉપચારોથી ઉદ્ધરી
પણ શકાય એવા છે, તેથી તે વિવિધ ઉપાયોથી ઉદ્ધરી લેવામાં પણ આવે છે.
તેમ છતાં તેવું દ્રવ્ય શય ગમે તો રહી જાય તો પણ તેની ફક્ત એકજ ભવમાં વ્યથા
સહેલી પડે છે. વળી તે જો સમભાવે સહન કરી લેવાય તો ભવાંતરમાં તેવા દ્રવ્ય શય-
થી કંઈ પણ દુઃખ થતું નથી. પરંતુ જો મનની અસ્થિરતા-ચિત્તની અંચ-
ળતારૂપ અંતરંગ ભાવશય રહી જાય તો તેથી જીવને અનેક ભવમાં વિટંબના
સહેલી પડે છે. જ્યારે એક નાની સરળી ફાંસની પણ વેદના સહન કરવી મુશ્કેલ
થઈ પડે છે અને તેથીજ તેટલી ફાંસને પણ ઝટપટ કાઢી નાંખવા પ્રયત્ન કરાય છે
ત્યારે અનંત દુઃખદાયી એવા સંસારચક્રમાં ભમાડનાર અસ્થિરતારૂપી અંતરંગ મ-
હાશયની તો શાણ માણસોથી કેમજ ઉપેક્ષા કરી શકાય? બાહ્ય ઉપચારથી સુખે
ઉદ્ધરી શકાય એવા દ્રવ્યશયની પણ દુઃખદાયી ઉપેક્ષા કરાતી નથી તો અંતરંગ

મહાશય્યની તો ઉપેક્ષા કરીજ કેમ શકાય ? અને એવી આણુઘટલી ઉપેક્ષા કરવાથી આત્માનું કેટલું બધું અહિત થાય ? એમ સમજીને શાણા માણસોએ તે અંતરંગ મહાશય્યને ઉદ્ધરવા માટે યોગ્ય પ્રયત્ન અવશ્ય કરવોજ જોઈએ. તેના ઉપચારના બાણુ એવા રાત્રી સદ્યુરૂની સમીપે જઈ નમ્રતા પૂર્વક પોતાનું દુઃખ નિવેદન કરી તેનો અમેાઘ ઉપાય પૂછવો જોઈએ. સંદ્રેય સમાન સદ્યુરૂ ભવ્યજીવની કહેલી હુકી-કત સાંભળીને અથવા તો તેના ઇંગિત આંકાર ઉપરથી બાણીને એકાંત હિતબુદ્ધિથી સદુપાય બતાવે છે, તે બરાબર લક્ષમાં રાખીને કાળજીથી સેવવો જોઈએ. ચિત્તની અચળતા-અસ્થિરતા જેથી વધતી જતી હોય એવા બાધક વિચારોથી અથવા તેનાં કારણોથી દૂર રહેવા સંબંધી જે સદુપદેશ તેઓ દે તેનું અમૃતની જેમ પાન કરવું જોઈએ. જેમ સંદ્રેયતાં હિતકારી વચનને વિરાધી સ્વચ્છંદપણે વર્તનાર માણસ દુઃખીજ થાય છે તેમ સદ્યુરૂનાં એકાંત સુખકારી વચનોનો અનાદર કરીને આપમતે આલનાર શિષ્ય પણ દુઃખનોજ ભાગી થાય છે. માટે ગુરૂમહારાજ પરોપકારબુદ્ધિથી આપણને જે જે સારી શિખામણો આપે તે તે લક્ષ પૂર્વક સાંભળી હૃદયમાં ધારણ કરી તેનો બનતો અમલ કરવા કટિબદ્ધ રહેવું એ આપણી ફરજ છે.

જે સદ્યુરૂની સત્ય અને સરલ સુખદાયી શિખામણોનો આપણે સારી રીતે આદર કરવા ચૂકીએ નહિ, તો આપણા ચિત્તની અચળતા, વચનની નિરપેક્ષતા અને કાયાની કુટિલતા દૂર કરવાને આપણે સમર્થ થઈ શકીએ. પરંતુ જો આપણે આપણા કર્તવ્યથી ચૂકીને સદ્યુરૂનાં વચનનો અનાદર કરીએ તો આપણે આપણા મન વચન અને કાયાને નિર્દોષ બનાવવાને બદલે ઉલટા સદોપ બનાવીએ અને એવા સદોપ મન વચન કાયાથી કરવામાં આવતી ક્રિયા પણ સદોપજ થાય. જ્યારે ક્રિયાજ સદોપ હોય ત્યારે તેમાંથી નિર્દોષ એવા મોક્ષફળની આશા શી રીતે રાખી શકાય ? અથવા તો જેમ દૂધ ધી જેવા પૌષ્ટિક પદાર્થો નીરોગીને પુષ્ટિકારક થાય છે તેમ શો-ગિદ્ધને સુખદાયી થતા નથી પણ ઉલટા દુઃખદાયી થાય છે. તેવીજ રીતે જે ક્રિયા સ્થિર મન વચન અને કાયાવડે કરવાથીજ કલ્યાણ સાધી શકાય છે તેજ ક્રિયા તેથી વિપરીત યોગવડે સાધવાથી આત્માને શી રીતે હિતકારી થઈ શકે ? એમ સમજીને જે શુભાશય સ્થિરતાનું સેવન કરે છે તેમને કેટલી બધી સુખશાંતિ સાંભળે છે તે શાસ્ત્રકાર હુવે બતાવે છે—

સ્થિરતા વાઙ્મનઃકાર્યેર્વપામંગાંગિતાં મતાં ।

યોગિનઃ સમશીલાસ્તે, ગ્રામેઽગ્રામે દિવાનિશિ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—જેમને મન વચન અને કાયા સંબંધી સર્વ યોગથી સ્થિરતા સં-

પણ બાપી ગઈ છે એવા યોગી પુરૂષા ગામમાં કે અરણ્યમાં દિવસે કે રાત્રે સમય-રિણુમેજ વર્તે છે. તેમની શાંત પ્રકૃતિમાં ફેરફાર થતો નથી.

વિવરણ—સદ્વિચારવડે અસદ્વિચારને ઉપશમાવી દઈ શુભ સંકલ્પ બળથી અશુભ સંકલ્પવિકલ્પને હડાવી દઈ મનની મલીનતા દૂર કરી, અનુક્રમે શુદ્ધ સ્વરૂપી પરમાત્મામાં મનને પરાવી દઈ, દૃઢ અભ્યાસથી તેમાં મનની એકતાને—સ્થિરતાને જે સાધે છે, તેમજ સર્વજ્ઞ વીતરાગે કથેલો આત્મ આગમોનો આશ્રય લઈ સત્ય તત્ત્વનું શોધન કરી, કોઈ માન માયાલોભ લય અને હાસ્યને દૂર કરી, પ્રાણાંત કપ્થી પણ નહીં ડરતાં, અચળ સિદ્ધાંતને વળગી રહી, સદુ કોઈને પ્રિય પથ્ય અને તથ્ય વચનવડેજ સંતોષી, વચનના નિગ્રહવડે જે મૌનિંદ્રમાર્ગને અનુસરે છે, અર્થાત્ જેવું મનમાં વર્તે છે એવુંજ વચન દ્વારા વહે છે અને એવુંજ લક્ષ્ય પૂર્વક કાયાથી પ્રવર્તાવે છે, એમ જેના ત્રણે યોગ અવિરૂદ્ધપણે પ્રવર્તે છે, તેવા અવિરૂદ્ધ વર્તનથી જેમન સર્વાંગે સ્થિરતા વ્યાપી છે, એવા યોગી પુરૂષોની સહજ શાંતિનું શું કહેવું ? ગમે તેવા અનુકૂળ કે પ્રતિકૂળ સંયોગોમાં, ગમે તેવા સ્થાનમાં કે ગમે તેવા સમયમાં, તેવા સાધુ પુરૂષોનો સ્વભાવ શીતળજ સંભવે છે. તેમાં કદાપિ વિકાર થવો સંભવતોજ નથી. કોઈ આવીને સન્મુખ ઉભા રહી તેની સ્તુતિ કરે યા નિંદા કરે, કોઈ આવીને શીતળ ચંદનાદિકથી અર્ચા કરે યા કોઈ આવીને વાંસલાવડે છેદી બાંધે તોપણ તે જાને ઉપર જેને સમાન ભાવ વર્તે છે તે મહા પુરૂષજ યોગીના અદ્ભુત નામને સાર્થક કરે છે. જે રાજાને અને રાંકને સમાનપણે સદુપદેશ આપે છે અર્થાત્ જે તે જાનેમાં કંઈ ભેદભાવ લેખતા નથી, સુવર્ણ અને પાષાણને સરખા ગણે છે, જેમ પાષાણને ગણે છે તેમ સુવર્ણને પણ ગણે છે, અને જે નારીને કાળી નાગણી જેવી અનર્થકારી લેખી દૂરથીજ પરિહરે છે એવા સત્પુરૂષોજ સાધુ નામને સાર્થક કરી શકે છે. જે નિંદા કે સ્તુતિને શ્રવણે સુણીને મનમાં કંઈ પણ ખેદ કે હર્ષને ધારણ કરતા નથી, એવા યોગીશ્વર પુરૂષોજ પરમપદને સાધી શકે છે. જે ચંદ્રની પેરે સ્વભાવે શીતળ છે, સાયરની જેવા ગંભીર છે, અને ભારંડ પંખીની જેમ અપ્રમત્ત રહે છે તેવા સાધુ પુરૂષોજ સ્વપર હિત યુગે સાધી શકે છે. જે પોતે પોતાને ઉચિત વ્યવહારને સેવતા સતા કમળાળી જેમ ન્યાસજ રહે છે, પોતાને બાધક કર્મનો લેપ ન લાગે એમ સંભાળથી જે વર્તે છે તેવા મહા પુરૂષ અરેખર મુક્તિના અધિકારી છે. એવા અધિકારી પુરૂષોની પ્રકૃતિ સ્વાભાવિક રીતેજ શીતળ હોય છે તેથી બહારના સંયોગો વડે તેમાં વિકૃતિ થવા સંભવ રહેતોજ નથી. તેવા આત્મારામી યોગીશ્વરોને અમારી ત્રિકાળ વંદના હો.

આપણું.

શ્રી હિરપ્રશ્નમાંથી કેટલાક પ્રશ્નોત્તર.

(અનુસંધાન પુ. ૨૪ માના પૃષ્ઠ ૪૧૬ થી)

પ્રશ્ન—શ્રાદ્ધવિધિમાં શ્રાદ્ધ નિયમના અધિકારમાં સચિત્તને વિગય વર્ણને જે વસ્તુ સુખમાં નાખીએ તે સર્વ દ્રવ્ય ગણાય, એમ કહેલું હોવાથી ત્રિક્ષ્ણા વિગેરે સુખમાં નાખીએ તો તે દ્રવ્યમાં ગણાય કે નહીં ?

ઉત્તર—અનાહાર વસ્તુ પણ પ્રાપ્ત દ્રવ્યમાં ગણાય એમ જણાય છે ; પણ પ્રત્યાખ્યાનને અવસરે જો તે ન ગણવું એમ ધાર્યું કે કહ્યું હોય તો ન ગણાય. જેમ સચિત્ત ને વિગય દ્રવ્યમાં ન ગણાય એમ કહેલ છે છતાં હમણા ધણા જનો પ્રાપ્તે તેને દ્રવ્યમાં ગણતા દેખાય છે.

પ્રશ્ન—અધિ સંહિત (ગૃહસહી) પ્રત્યાખ્યાનમાં તે પચ્ચખ્યાણુ મુકયા પછી આણહારી વસ્તુ મોઢામાં નાખવી સુઝે કે નહીં ?

ઉત્તર—અધિ સંહિત પ્રત્યાખ્યાન મુકયે સતે પણ કારણે અનાહાર વસ્તુ ગ્રહણ કરવી કર્યે એમ જણાય છે.

પ્રશ્ન—(પ્રથમ દીક્ષા આપ્યાને) છ માસ વીતી જતા હોય તો પર્યૂષણની અગાઉ વડી દીક્ષા અપાય કે નહીં, અને ત્યાર પછી અપાય તો પણ વિજય દશમીની પહેલાં અપાય કે ત્યાર પછીજ અપાય ?

ઉત્તર—છ માસ અતિક્રમી જતા હોય તો પર્યૂષણની અને વિજય દશમીની પહેલાં પણ ઉપસ્થાપના કરી શકાય (વડી દીક્ષા આપી શકાય), અન્યથા તો વિજય દશમીની પછીજ થાય.

પ્રશ્ન—ગૃહિણીમાં ને અમાવાસ્યાની વૃદ્ધિમાં ઔદયિકી તિથિજ આરાધવી કે પહેલી તિથિ આરાધવી ?

ઉત્તર—ઔદયિકી તિથિજ આરાધ્ય જાણવી.

પ્રશ્ન—અન્યદર્શનીના ધર્માનુષ્ઠાન અનુમોદન યોગ્ય કે નહીં ?

ઉત્તર—અન્યદર્શનીનું પણ જે માર્ગોસારી ધર્મકૃત્ય હોય તે શાસ્ત્રને અનુસારે અનુમોદનાને યોગ્ય જણાય છે.

પ્રશ્ન—ઉપસ્થાપના કર્યા પછી કેટલાક યોગના દિવસો અવશિષ્ટ રહે સતે મંદવાડ વિગેરે કારણથી જો છ માસ અતિક્રમે તો ફરીને પ્રવ્રજ્યાયોગોદ્ધન પૂર્વક ઉપસ્થાપના થાય છે, તેમાં પ્રવ્રજ્યા ગચ્છનાયકજ આપે કે ખીજ આપે ?

ઉત્તર—ગચ્છનાયકજ પ્રવ્રજ્યા આપે.

પ્રશ્ન—શ્રી ભગવતી સૂત્રને અનુસારે તેમજ ક્ષિંપ્રાવૃત્તિ વીરચરિત્રાદિને અ-

નુસારે જમણીના કેટલા લવ બાળુવા ?

ઉત્તર—જમણીના પંદર લવ બાળુવા.

પ્રશ્ન—મહાદિશાના કારણથી આસો ને ચૈત્ર માસમાં કેટલાક દિવસો સિદ્ધાંતની વાંચનાદિકમાં અસ્વાધ્યાય દિવસો ગણીને તથ્ય એ છીએ તેજ પ્રમાણે ધંદનો દિવસ પણ તેજ હેતુએ કેમ ન તજવો ? કેટલાક તે દિવસ તજે છે. આપણી તે સંબંધમાં શું માર્ગદર્શક છે ?

ઉત્તર—ધંદને દિવસે અસ્વાધ્યાયના સંબંધમાં વૃદ્ધાએ તે પ્રમાણે આચરેલ નથી એજ નિશ્ચિત બાળુવું.

પ્રશ્ન—રાત્રે જેણે સુખાડી (પકવાન) ખાધેલ હોય તેને સાંજનું અને સવારનું પ્રતિક્રમણ કરવું સુઝે કે નહીં ?

ઉત્તર—અવિદ્યકયા વ્રમકયં, હસ્તુયવયણં કહંતિ ગીયથ્યા । પાપચ્છિંતે જમ્હા ત્રકણ ગુરુત્રં કણ લહુત્રં ॥૧॥ આ પ્રતિક્રમણ હેતુ ગર્ભની ગાથાને અનુસારે પ્રતિક્રમણ કરવું તેજ સુંદર લાગે છે.

પ્રશ્ન—રાત્રે જાનારને પ્રભાતે નવકારસહી વિગેરે પ્રત્યાજ્ઞાન સુઝે કે નહીં ?

ઉત્તર—પ્રત્યાજ્ઞાન તો સુઝે, પણ તે શોભે નહીં.

પ્રશ્ન—ચામાસામાં સાધુને નગરપ્રવેશ ને નિર્ગમનમાં પાદપ્રમાર્જન કરાવ કે નહીં ?

ઉત્તર—રજ વળગેલ હોય તો કરાવ, નહીં તો નહીં.

પ્રશ્ન—તપાગચ્છવર્તિ મુનિવૃંદ વિના ખીજે ચારિત્રની શ્રદ્ધા કરવી કે નહીં ?

ઉત્તર—તપાગણુથી અન્યત્ર ચારિત્રની શ્રદ્ધા ન કરવી એમ એકાંત નથી.

પ્રશ્ન—જેમ વનસ્પતિ વિગેરેમાં કેટલાક છવો એકાવતારી પણ હોય છે એમ શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે તેમ મતાંતરીય વૃંદમાં પણ કોઈ એકાવતારી હોય કે નહીં ?

ઉત્તર—મતાંતરીય વૃંદમાં કોઈ એકાવતારી ન હોય એવો એકાંતે નિષેધ બાળ્યો નથી.

પ્રશ્ન—કોઈ કારણે યોગોદ્ધન વિના કસ્પસૂત્ર વાંચવાની અનુસા ખરી કે નહીં ?

ઉત્તર—કારણે કોઈક યોગોદ્ધન વિના કસ્પસૂત્ર વાંચતા જણાય છે, પરંતુ તેવા અક્ષર જોવામાં આવ્યા નથી.

પ્રશ્ન—દેશવિરતિ અંગીકાર કર્યા વિનાના શ્રાવકો પ્રતિક્રમણ કરે છે તે ક્ષણવાનું કે નહીં ?

ઉત્તર—ક્ષણવાનું જણાય છે, કેમકે શ્રાદ્ધકુળમાં ઉત્પન્ન થવાથી પ્રતોચ્ચારને અલાવ સતે પણ દેશવિરતિ, પરિણામનો સફલાવ હોય છે, વળી સામાયિક ઉચ્ચર-

૨૬

શ્રી ઝેન ધર્મ પ્રકાશ.

૫૦' તેજ વિરતિરૂપ છે અને ભાવની વિશુદ્ધિ છે.

પ્રશ્ન—પ્રવેત શિવ યચિત્ત છે, એવા અક્ષરો ક્યાં છે ?

ઉત્તર—શ્વાહવિધિમાં વર્તે છે.

પ્રશ્ન—પ્રતિક્રમણમાં થી વગેરે ભોલાવીને આદેશ અપાય છે તે ઠીક છે કે નહીં ?

ઉત્તર—એ આચરણ સુવિહિતે આવરિત નથી, પરંતુ કેટલેક ઠંકાણું તેના અભાવે જિનભવનાદિના નિર્વાહનો અસંભવ હોય છે તેથી તે નિવારવાને અશક્ય છે.

પ્રશ્ન—જિનમંદિરમાં ચૈત્યવંદન કરવું તે ઈર્ષાવહી પ્રતિક્રમણ પુરસ્કરજ કરવું કે અન્યથા થઈ શકે ?

ઉત્તર—જિનમંદિરમાં ઈર્ષાવહી પ્રતિક્રમણ પુરસ્કર ચૈત્યવંદન કરવાનું સંબંધમાં એકાંત નથી એમ જણાય છે.

પ્રશ્ન—નમસ્કાર સહિત પ્રત્યાખ્યાન સત્તિપ્રત્યાખ્યાનમાં ગણાય કે વ્યુદ્ધ ગણાય ? અને તે પ્રત્યાખ્યાન કરીને શ્રાવક એક પહોર પર્યંત રહે તો તેને પોરસિ-નો લાભ મળે કે બે વડી સંબંધીજ મળે ?

ઉત્તર—નમસ્કાર સહિત (નવકાર સહી) પ્રત્યાખ્યાન દિવસમાં ગણાય છે, સત્તિમાં ગણાતું નથી; અને તે પ્રત્યાખ્યાન કરીને પોરસિ પર્યંત અનુપયોગે રહે તો લાભને માટે નથી; ઉપયોગ પૂર્વક રહે તો લાભને માટે છે.

પ્રશ્ન—ત્રેસડ શલાકા પુરૂષો ગૃહસ્થપણમાં અકુમાદિ તપ કરે છે, તેથી તેઓ વિરતિવાળા ખરા ?

ઉત્તર—ત્રેસડ શલાકા પુરૂષો ગૃહસ્થપણમાં વિરતિવાળા સાંભળ્યા નથી. અકુમાદિ તપ કરે છે, તે તો સાંસારિક કાર્યાર્થે કરે છે, નિર્જરાર્થે કરતા નથી.

પ્રશ્ન—એક સાથે સામાયિક લેનારા બે જણામાંથી એકે સામાયિક સંપૂર્ણ થયે પાંચું ને બીજા પહોર સુધી બેસી રહ્યો; તે અનેને લાભમાં સરળાપણું કે ફેર ?

ઉત્તર—કયું છે સામાયિક જેણે એવો શ્રાવક બે વડીથી ઉપર સામાયિક પા-બે તો ઉપયોગ સતે લાભને માટે છે અને અનુપયોગ સતે અતિચારને માટે છે, એમ બંધુ છે.

પ્રશ્ન—શ્રાવકને પાંડ્યાદિ પ્રત્યાખ્યાન ઔવિહારજ હોય કે અન્યથા પણ હોય ?

ઉત્તર—શ્રાવકને પાંડ્યાદિ પ્રત્યાખ્યાન અતુર્વિધાહારજ હોય અને અન્યથા પણ હોય. કારણકે નિસિ પોરસિ પુરિમેગાસણાઈ, સદ્ગણ છતિચઝહા એવું ભાગ્યનું વચન છે. તેથી દુર્વિહાર, તિવિહાર અને ઔવિહાર ત્રણે પ્રકારે કરવા

કહેવો.

પ્રશ્ન—શ્રી મહાવીર સ્વામીને વાંદવા નિમિત્તે પોતાના શાશ્વત વિમાને ચંદ્ર સૂર્ય આવ્યા, પણ તારાઓના વિમાનમાં અંતરાળ ભાગ અડધ છતાં તેમના મોટા વિમાનનું તેની વચ્ચેથી આવવું શી રીતે થઈ શક્યું?

ઉત્તર—આ જાણતમાં જેમ ચંદ્રસૂર્યનું પોતાના વિમાનવડે આવવું તે દશ આશ્ચર્યમાં ગણાય છે તેમ તારાના વિમાનની અંદર પ્રવેશ પણ તેની અતર્ગત આશ્ચર્ય તરીકે ગણી લેવો એમ સંભવે છે.

પ્રશ્ન—તીર્થંકરના કલ્યાણકસમયે ઐશ્વર્યદ્રાવિદિ ઇંદ્રો નંદીશ્વર દ્વીપમાં હોના સ્તિહર પર્વતની ઉપર પોતાના વિમાનોનો સંકોચ કરીને અહીં આવે છે ત્યારે તેમના વિમાન સ્થિર તારાઓની અંદર અંતરનું વિશેષ ઓછાપણું હોવાથી તેમાંથી કેમ નીકળતા હશે?

ઉત્તર—આ સંબંધમાં એમ કહ્યું છે કે તારસ્સય તારસ્સય જંબુદ્વિંમિ અંતરં ગુરુચ્ચં । ‘ તારા તારાની વચ્ચે જંબુદ્વીપમાં વધારે અંતર છે. ’ આમ જંબુદ્વીપમાં જેમ તારાના અંતરાળનું માન કહ્યું છે તેમ અન્યત્ર અંતરાળનું માન સાંભળ્યું નથી, તેથી તેમાં કંઈ પણ શંકા કરવા જેવું નથી.

પ્રશ્ન—કયું છે ચતુર્થ ભક્તનું પ્રત્યાખ્યાન જેણે એવા શ્રાવકને પારણે તથા ઉત્તર પારણે ત્રિવિધાદાર ને દ્વિવિધાદાર પ્રત્યાખ્યાન કરવું કલ્પે કે નહીં?

ઉત્તર—પરંપરાથી ત્રિવિધાદાર પ્રત્યાખ્યાન કરવામાં આવે છે, તેથી તેમ કરવું યોગ્ય જણાય છે.

પ્રશ્ન—શ્રી ભગવતી સૂત્રના દશમા શતકના અગ્યારમા ઉદ્દેશમાં દેવતાઓના આયુષ્યની સ્થિતિના સ્થાન દશહજાર વર્ષથી આરંભીને સમય સમયની વૃદ્ધિએ તેત્રીશ સાગરોપમ પર્યંત કહ્યા છે. તે સર્વ સ્થાનકે દેવતાઓ લાભે કે નહીં?

ઉત્તર—સર્વ સ્થિતિ સ્થાનોએ દેવતાઓ વર્તે એવો નિયમ જાણ્યો નથી.

પ્રશ્ન—દિગંબર મતની ઉત્પત્તિના મૂળ સહસ્રમલના ગુરુનું નામ શું?

ઉત્તર—સહસ્રમલના ગુરુનું નામ કૃનાચાર્ય શ્રી આવશ્યકની વૃત્તિમાં તેના અધિકારમાં કહેલું છે.

પ્રશ્ન—શ્રી ઋષભદેવના સમવચ્ચરણમાં જો તે કાળમાં વર્ષિતા મનુષ્યો જેવડું શરીર કરીને દેવતાઓ આવે તો તારા સંકોચની અંદર અંતરાળ ઓછું હોવાથી તેના શરીરને અનુસારે કરવા પડતા મોટા વિમાનોનો પ્રવેશ કેમ થઈ શકે?

ઉત્તર—નંદીશ્વરદ્રોષે વિમાનોનો સંકોચ કરીને તીચ્છી જંબુદ્વીપમાં આવતા હોવાથી તારાના અંતરાળમાંથી તેમને નીકળવું પડતું નથી, તેથી આ શંકાનું

કાંઈ પણ કારણુજ નથી.

પ્રશ્ન—શ્રાવકે બાર મત ઉચ્ચારતી વખતે કન્યાકીકાદિનો ત્યાગ કર્યો એ તે પોતાની કન્યાના વિષયમાં કાંઈ જયણા હોય છે કે નહીં ?

ઉત્તર—હોય છે. દક્ષિણાદિ અવિસર્ગ એવા શબ્દો તે મતના ઉચ્ચારમાંજ સમાચારી વિગેરેમાં કહેલા છે.

પ્રશ્ન—દિવસે નિયમ ધારવામાં મૈયુનતા અને દૂરગમનના પ્રયોજનનો અભાવ હોવાથી તેનો નિષેધ કર્યો હોય તો રાત્રે તેથી મોકળા થવાનું કડ્ડો કે નહીં ?

ઉત્તર—કડ્ડો, કારણકે તેણે નિયમ દિવસને માટેજ ધારેલ છે.

પ્રશ્ન—જ્યાં એક બાહર પર્યાપ્ત હોય ત્યાં તેની નિશ્ચયે અસંખ્યાતા અપર્યાપ્તા હોય હોય એમ કહ્યું છે. તેમાં આજ્ઞાજ પ્રમાણુ છે કે કાંઈ સુક્ષિપ્ત છે ?

ઉત્તર—આજ્ઞાજ પ્રમાણુ છે. સુક્ષિપ્ત જોવામાં આવતી નથી.

પ્રશ્ન—સંપૂર્ણ ધર્માસ્તિકાયને દ્રવ્ય કહીએ કે સ્કંધ કહીએ ?

ઉત્તર—દ્રવ્ય કહીએ. કોઈ જગ્યાએ ઉપચારથી સ્કંધ પણ કહેવામાં આવે છે; પરંતુ તેમાં કાંઈ બાધક જણાતો નથી.

પ્રશ્ન—પરમાણુના વર્ણીદિનું પરાવર્તન થાય છે કે નહીં ?

ઉત્તર—થાય છે.

પ્રશ્ન—જ્ઞાતમ સ્વાર્થી જોયરચર્યા માટે એકાકીજ જતા હતા કે બીજા મુનિને સાથે રાખતા હતા ?

ઉત્તર—પ્રાચે એકાકીજ જતા હતા, એવું ભગવતી વિગેરે સૂત્રોમાં વાંચવામાં આવ્યું છે, પરંતુ તેઓ આગમ વિહારી હોવાથી તેના ઉચિત અનુચિતનો વિચાર કરવા યોગ્ય નથી.

પ્રશ્ન—ઐવેયકાદિમાં જળજ નથી, તો ત્યાં રહેલા દેવતાઓ જિનપૂજા શી રીતે કરતા હશે ?

ઉત્તર—ઐવેયકાદિમાં જળની જેમ વનસ્પતિ પણ હોતી નથી, પરંતુ ત્યાંના દેવતાઓને પ્રાચે યામનાગમનાદિ પ્રયોજનો અભાવ હોવાથી તેમજ પૂજના ઉપરકરનો પણ અભાવ હોવાથી દ્રવ્યથી જિનપૂજા કરવાનું સંભવતું નથી.

પ્રશ્ન—સૂક્ષ્મ બાહર નિર્ગોદ પર્યાપ્તા અને અપર્યાપ્તા એક નિર્ગોદમાં અનંતા હોય હોય છે એમ કહ્યું છે તો તેમાં નિર્ગોદ શું ? અને હવે કયા ? તે વ્યક્ત રીતે કહેવા કૃપા કરશો.

ઉત્તર—નિર્ગોદ શબ્દે કરીને એક શરીર વનસ્પતિ કે પાંચારણુ અનંત હોય તું ઉપવૃત્તવેષ્ટુ રામચર્યુ. તેમાં અનંતા હોયો રહે છે, તેથીજ તે અનંતકાયિક હોયો સાધારણુ કહેવાય છે.

જૈન બંધુઓને અગત્યની સૂચના.

ફાલ્ગુન શુદ્ધ ૮ મે શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર શ્રી મહાપ્રભુ લગત પૂર્વ નવાબુવાર સમવચરેલા હોવાથી એ દિવસ એ તીર્થની યાત્રામાં શ્રેષ્ઠ ગણાય છે. ચાલતા વર્ષમાં એ તિથિ ઉપર તેમજ ફાલ્ગુ શુદ્ધ ૧૩ ઉપર ઘણા યાત્રાળુઓ છ ગાઉની પ્રદક્ષિણાનો લાભ લેવા માટે આવેલા હતા. યાત્રાને પ્રસંગે ઉદાર દિલના શ્રાવક લાઈઓ જિન ભક્તિ ચારી રીતે દ્રવ્યભાવથી કરે છે. પોતાના દ્રવ્યનો તથા વખતનો એ તીર્થ ઉપર સારો ઉપયોગ કરે છે. આ પ્રસંગ ઉપર ‘પુષ્પના હાર કેવા બનાવવા જોઈએ’ એ બાબત ચર્ચા ચાલતાં એક જૈનબંધુ તરફથી એમ કહેવામાં આવ્યું કે---

પુષ્પ ચાર પ્રકારે ચઢાવવાં શાસ્ત્રમાં કહ્યાં છે, ૧ અંધીમ ૨ વેદીમ ૩ પુરિમ ને ૪ સંઘાતિમ. દોરાવડે શું થવા તે અંધીમ, કુલના ગોટાની જેમ બાંધવા તે વેદીમ, પ્રભુની ઉપર છુટા ચઢાવવા અથવા પગર ભરવા તે પુરિમ અને જેની નાજ પોલી હોય તેવા એક કુલની પાછાવડે બીજું નાજવળું કુલ પરોવીને પુષ્પમાળ બનાવવી તે સંઘાતિમ. આ પ્રમાણે શાસ્ત્રોપદેશ હરીકૃત છતાં હાલ જે પુલના હાર બનાવવામાં આવે છે, તે શુભાળ શુભદાહરી કે બુદ્ધ વિગેરેના પુલને સોયવડે વીંધી દોરાવડે સીવી લઈને બનાવવામાં આવે છે; તે રીતિ બહુ વીપરીત છે, વળી પુષ્પની વિરાધના કરવા વાળી છે, શ્રી શ્રાદ્ધવિધિ તથા આચારોપદેશ વિગેરે ગ્રંથોમાં જે પ્રકારનાં પુષ્પો ચઢાવવા કહ્યાં છે તે પ્રમાણે વિચારતાં પણ આ રીતિ ગેરવ્યાજબી જણાય છે. શ્રી આચારોપદેશ ગ્રંથમાં કહ્યું છે કે---

नैकं पुष्पं द्विधा कुर्यात्तु सिद्धान् कलिकामपि ।

पत्रं कुम्भपत्रं चैव हस्त्यावत् पात्रकं चैव ॥१॥

“ એક પુષ્પના એ કકડા ન કરવા, તેની કળી પણ ન છેદવી, પત્ર તે પુલ ચુદ્ધ કરવાથી હલ્યાની જેવું પાપ લાગે છે. ”

જ્યારે આ પ્રમાણે તેની જતના કરવાની છે, તેને કિંચિત્પણ કિલામણા ઉપવ્રતવવાની નથી; ત્યારે આપર વીંધીને તેના હાર કરવાથી હલ્યાવત્ પાતક કેમ ન લાગે ? વળી આ બાબત અસંકિતશાસ્ત્રોપદેશ ગ્રંથમાં એને લગતા પ્રસંગમાં કહ્યું છે કે ‘પુષ્પપૂજા પુષ્પની વિરાધના માટે નથી, પણ તેને બીજા ઉપધાતમાંથી બનાવવાને લીધે દયાને માટે છે, ઇલાદિ કારણથી કુલ વીંધીને હાર બનાવવા યોગ્ય નથી. વળી એ પ્રચાર પણ આધુનિક છે. સુમારે દશ પંદર વર્ષ અગાઉ તો સિદ્ધાચળજી ઉપર પાટીચાળા હાર કુલને શું થોને બનાવવામાં આવતા હતા; પણ તેમાં વળવા

વધારે લાગતો હતો તે કરતાં બહુ થોડા વખતમાં શીવેલા હાર બનવાથી માળી લોકોએ તેવા હાર કરવાનું ચલાવ્યું. વળી રહેલાં, કરેલાં, પાંખડીઓ ખરેલાં, મેલાં-ફેલાં હોય તેવાં પુલ-કાંચીને કરેલા હારમાં ચાલતા લાગ્યાં, એટલે તેઓને તો બહુ અનુકૂળતા થઈ; પણ આપણે તો તેથી જે પુલ ચડાવવા યોગ્ય નહિ તેવાં પુલ ચડાવવાનાં ફાળામાં આવીએ છીએ એ વાત મુગ્ધ બુદ્ધિવાળા જૈનગંધુઓએ લક્ષ્ય પર લીધી નહીં. જો છુટાં પુલ લઈએ છીએ તો આપણે કેવા તપાસીએ છીએ તે જો બહુ છે. હારમાં તેવું ખીલકુલ જોવામાં આવતું નથી એ પણ સ્પષ્ટ છે. માળી લોકો પણ છુટાં પુલ વેચતાં બદલામાં રહેલાં તમામ પુલનો હારમાં ઉપયોગ કરે છે, એ શંકા વિનાની વાત છે. માટે સંઘ તરફથી ઠરાવ કરવો જોઈએ કે “ માળીઓ એવા હાર બનાવે નહીં, અને બનાવે તો કોઈપણ જૈનગંધુ એવા હાર લે નહિ, તેમજ એવા હાર કોઈ લાવે તો આપણા નોકરો (ગોઠીઓ) તે ચડાવવા આપે નહિ. ” આ પ્રમાણેના મજબુત ઠરાવ શિવાય માળી લોકો એવા હાર બનાવતાં અટકશે નહીં અને એ પ્રાયશ્ચિત્તકારક રિવાજ બંધ પણ થશે નહીં.

ઉત્તરમાં ખીજ પક્ષ તરફથી એવી દલીલ કરવામાં આવી કે આ વાત વ્યાજબી છે, પણ આ તીર્થ મોટું છે તેથી તેમજ બિંબ મોટા હોવાથી એવા મોટા હાર એકદમ બની શકે નહીં.

ઉપરની દલીલના ઉત્તરમાં કહેવામાં આવ્યું કે આ દલીલ એટલી બધી નબળી છે કે એવા કારણથી શાસ્ત્રવિરૂદ્ધ તેમજ વ્યવહાર વિરૂદ્ધ પ્રવૃત્તિ રાખવી એ યોગ્ય કહેવાય નહીં. મોટા બિંબને માટે મોટા હાર પણ સહેલાઈથી બની શકે છે; તેમજ હાર ગુંથવા એ તો માળીનો હુન્નર હોવાથી જ્યારે તેને માથે ગુંથવાની ફરજ પડશે ત્યારે ઘણા હુન્નર હારે ગુંથીને બનાવશે, જેનો અનુભવ હાલમાં પણ થઈ શકેલો છે; અને દેશ પ્રદેશ આ વિષય ચર્ચાવાથી દેખાદેખીવડે બહારગામ પણ જ્યાં જ્યાં એવા હાર કરવાનો રિવાજ શરૂ થયો હશે ત્યાં પણ બંધ થઈ જશે.

ઉપર જણાવેલી હકીકતને પરિણામે શીવીને બનાવેલા હાર ચડાવવાનું શાસ્ત્રવિરૂદ્ધ તેમજ વિપરીત જણાવાથી યાત્રાર્થે આવેલા યાત્રાળુઓના બહોળા ભાગના વિચારથી તેમજ ત્યાં બિરાજતા મુનિમહારાજઓની સંમતિથી એવો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો કે માળીઓને એવા હાર બનાવતાં બંધ કરવા. આવા નિર્ણયને પરિણામે શેઠ આણુંદંડ કડયાણુજીના મુનિમ સાહેબે માળીઓને તેવા પ્રકારનો હુકમ બહાર કરી શીવેલા હાર બનાવવાનું બંધ કરાવેલું છે.

હવે સિદ્ધાચળ યાત્રાર્થે પધારેલા સર્વ દેશના જૈન ગંધુઓ પ્રત્યે વિનંતી કરવાની કે ઉપરની હકીકત ધ્યાનમાં લઈ લાલ લેવા જતાં ટોટો ન થઈ જાય તેનો ભય રાખીને પરમાત્માની વિધિયુક્ત ભક્તિ કરવા માટે ઉપર જણાવેલા ઠરાવને અનુસરવાનું ધ્યાનમાં રાખવું. કોઈપણ પ્રકારનો દુરાચર ધરાવી શાસ્ત્ર વિરૂદ્ધ પ્રવૃ-

વર્તમાન સમાચાર.

૩૧

ત્તિ પાછી શરૂ કરાવવાના આગેવાન થઈ વનસ્પતિકાય છવોની નિષ્કારણ હિંસા વિરાધના અને પરિતાપ ઉત્પન્ન કરવાના કારણિક થઈ નહિ. કારણ કે એમ થવાથી પાપની શ્રેણિ પાછળ ચાલી આવશે. વળી આ પ્રમાણે કરવાથી કોઈ પણ પ્રકારે ભક્તિમાં ખામી આવે તેવું નથી. જેવી ધારણા તેવી ભક્તિ મુજબ કરી શકશો ને પરમ લાલ મેળવશો. તથાસ્તુ !

સંવત ૧૯૬૫ ક્રા.શુન.

એક યાત્રાળુ.

વર્તમાન સમાચાર.

અંતરિક્ષજમાં થયેલ તકરાર.

શ્રી મુંબઈથી પંચાસજી શ્રી આનંદસાગરજી ઝવેરી અભિચંદ સરૂપચંદે કાઢેલા શ્રી અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથજીની યાત્રાનિમિત્તે જનારા છરી પાળતા સંઘમાં પધાર્યા હતા. તે સંઘ ગયા ક્રા.શુન શુદ્ધ ૧ મે ત્યાં પહોંચ્યો હતો. સંઘમાં સાથે દર્શન પૂર્વ નિમિત્તે એક ધાતુનો ચોવીશવટ્ટો ને એક સિદ્ધચક્ર રાખેલા હતા. સંઘ શ્રીરપુરમાં ચાર પાંચ દિવસ રહેવાનો હતો. કારણ કે તે ગામમાંજ અંતરિક્ષજનું તીર્થ છે. સંઘ ત્યાં રહે તેટલા વખતને માટે ચોવીશવટ્ટો ને સિદ્ધચક્ર દેરાસરજીમાં પધરાવવાના ઈરાદાથી ત્યાં લઈ જતાં પ્રથમથી કરી રાખેલ સંકેત અનુસાર દિગંબરી ભાઈઓએ અટકાયત કરી. તે અટકાયત ખીનહુકે અને ખીનકાયદે હોવાથી આ પણ શ્રવેતાંબરી ભાઈઓએ તેની અટકાયત નહીં ધ્યાનમાં લઈને પ્રતિમાજીવાળો ડાબડો અંદર લઈ જવા આગ્રહ કર્યો. તેને પરિણામે દિગંબરીભાઈઓએ હુજત કરી ડાબડો ફેંકી દીધો. આથી આપણા ભાઈઓનું મન બહુજ દુખાણું. દિગંબરી ભાઈઓ તો વધારે જોસમાં રહ્યા. તેને પરિણામે તકરાર વધતાં કેટલાક એવકુદ્દેઓ મહારાજશ્રી ઉપર પણ ધક્કા મુકી કરી, આ બાબતમાં પોલીસ વચ્ચે પડી; અને દિગંબરીઓએ ક્રૂરતા કરવામાં પહેલ કરવાથી તેના કહેવા પ્રમાણે આપણા ભાઈઓ, મુનિરાજ તથા ભેયાઓને તહોમતદાર કરાવી કેસ ખનાવ્યો. એ કેસ હાલમાં બા-સીમખાતે ત્યાંના માજીસ્ટ્રેટ પાસે ચાલે છે. આપણા તરફથી તેમજ સામીબાબુ તરફથી વકીલો ને બારીસ્ટરોને રોકવામાં આવ્યા છે. આપણી તરફથી પણ ક્રૂરતા માંડવામાં આવી છે. હાલમાં તે કેસ રમુજાતપર હોવાથી તે સંબંધી વધારે લખવાની આવશ્યકતા નથી. પરંતુ અપણા પ્રાચીન અને પ્રભાવિક તીર્થમાં દર્શન પૂર્વ કરવા માટે આવવા દેતાં માલીક થઈ પડવા જેવો ડોળ કરવો અને આપણનેજ અંદર જતાં અટકાવવા તેમજ ફોજદારી કેસ ઉભો કરી તેમાં મુનિમહારાજઓને પણ જોડી દેવા—આ બધું દિગંબરી ભાઈઓએ તદન અણુછાજતું કર્યું છે. કેસનું

૩૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પરિણામ જન્મે તે આવે, પરંતુ આવી અનીનિનો કાળો રાષ તેા કદિપણ બુંસાવાનો નથી.

મુંગઈ સમાચાર તથા સાંજ વર્તમાનમાં આ કેસની હકીકત આવે છે. પરંતુ તેમાં પ્રથમ આવેલી હકીકત સંક્ષિપ્ત લેખેલી હોવાથી ડિગ્રાઈરી લાઇ-ઓએ કેસનું રૂપ કેવું લાંચકર કરી મુક્યું છે તે જરાજર ધ્યાનમાં આવે તેવું નથી. માયેસા કેસની પૂરતી હકીકત લખાસતમાં ફર્યાદપદ્ધતિ સાક્ષીઓએ કેસનું રૂપ મુનિરાજનાના સંબંધમાં પણ ભારે પડતું કરી મુક્યું છે. આ સાક્ષીઓ કેસમાં કેવા હકી શકે છે તે જોવાનું છે; પરંતુ આમાં મોટા ભાગમાં હિતરવાનું થયું છે તેને માટે મુંગઈમાં ટીપ થઈ છે, અસહવાદમાં આણું છે, સાવનગરથી પણ એક હજાર રૂપીઆ મોકલવામાં આવ્યા છે, બીજા શહેરોના ગૃહસ્થોએ ધ્યાન આપવાની અને મદદ મોકલવાની આવશ્યકતા છે. ઘણા ગૃહસ્થો ત્યાં જાને પણ જઈ ચુક્યા છે. મુનિરાજને તથા શ્રાવકભાઈઓને અણુધારી ઉપાધિ આવી પડી છે. પરંતુ પરિણામે સત્યનો જયજ છે. આ કેસ સંમધી વિશેષ હકીકત હવે પછી આપવામાં આવશે.

મુનિરાજ શ્રી કાંતિવિજયજીનો સ્વર્ગવાસ.

ગૃહસ્થપણે ધોળેરોના નિવાસી અને સંવત ૧૯૫૮માં સજનગરમાં જેમણે ચારિત્ર પ્રહુણુ કયું હતું તેવા આત્માર્થી અને અભ્યાસમાં તેમજ વૈયાવચ્ચાદિમાં તત્પર મુનિરાજશ્રીમણિવિજયજી મહારાજના શિષ્યમુંનિરાજશ્રી કાંતિવિજયજી સુમારે આર મહિનાથી લાગુ પડેલ ક્ષયના વ્યાધિથી શહેર લાવનગરમાં ફાગણ શુદ્ધ પની માંજના પૂર્ણિમામાં વર્તતાં અને નમસ્કાર મહાસંજનું સ્મરણ કરતાં કાળધર્મ પામ્યા છે. ઉપર સુમારે વર્ષ ૩૦ લગભગની છતાં અને દીકાપર્ણાય પાળુ ૭ વર્ષનોજ છતાં તેઓ ચારિત્રધર્મમાં ગૃહજી સાવધાન હતા. અનેક પ્રકારના ઉપચારો કર્યો છતાં તેમના લઘુ વયમાં કાળધર્મ પામવાથી લાવનગરના સંઘને અત્યંત ખેદ થયો છે. તેમના દેહને સંસ્કાર કરવાના સંબંધમાં શ્રી સંઘે યથોચિત લજ્જિ કરી છે.

એ પ્રસંગે એક ટીપ કરીને કાદયુત શુદ્ધિ તથી અકુઈ સંદોહસવ શરૂ કર્યો હતો. આડે દિવસ લુદી લુદી પૂનઝેા લણાવવામાં આવી હતી. મેરૂપર્વતની પ્રથમની રચનામાં યુગિકા ઉપર પ્રભુ પદસાવવામાં આવ્યા હતા, તેમજ તેની બાબુમાં શ્રી પાવાપુરીની નવી રચના કરવામાં આવી હતી. તે મુનિરાજના સંસારી લાઈ ધનદ્યે સંદેખીના વખતમાં અખંડ હાજરી આપીને ગદુ ચારી રીતે લજ્જિ કરી છે. આવા દૃઢ વિચારવાળા મુનિરાજ કવચિતજ દૃષ્ટિએ પડે છે. એમની સંદેહીક-હેણી એક સરખી હોવાથી તેમનું ચરિત્ર ખરેખર અનુકરણીય છે.